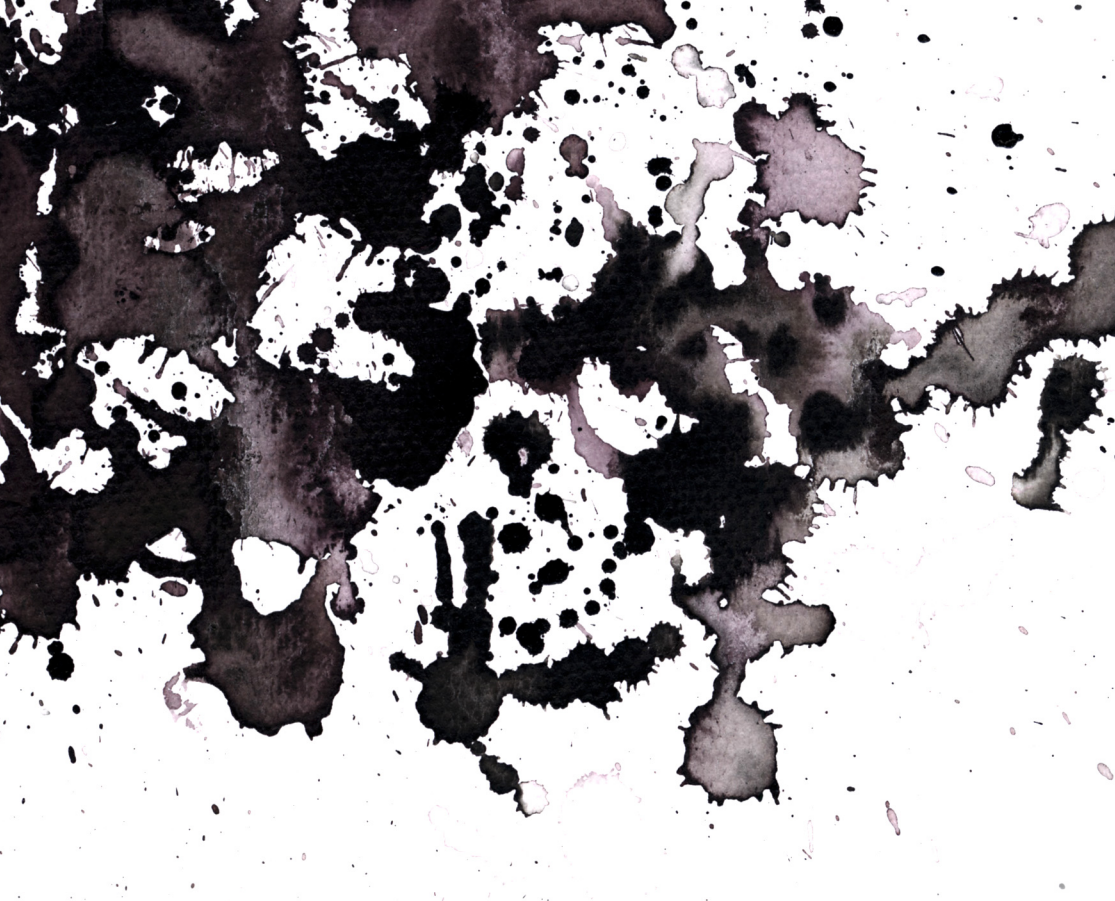

MAIU

Kasuaali naisten vaatemallisto

Lahden Ammattikorkeakoulu/Muotoiluinstituutti
Muoti- ja vaatesuunnittelu
Maiju Nurmi
opinnäytetyö
Kevät 2009

Lahden Ammattikorkeakoulu/Muotoiluinstituutti
Muoti- ja vaatesuunnittelu
Maiju Nurmi
opinnäytetyö
Kevät 2009

Tiivistelmä

Opinnäytetyöni on inspiraatiolähtöinen kasuaali naisten vaatemallisto nimeltä MAIU. Mallisto on suunnattu sekä suomen markkinoille että ulkomaille. Olen pyrkinyt luomaan kiinnostavan ja käyttäjäläheisen malliston vain muutamasta materiaalista, luoden vaatteisiin ilmettä kankaan värjäyksellä. Tärkeä visuaalinen lähtökohta mallistolle on Joel-Peter Witkinin tummanpuhuva valokuvataide, jonka pohjalta on syntynyt malliston värimaailma ja vaatteiden värjäystekniikka. Malliston kevyt muotokieli on kehittynyt tutkiessani alusvaatteiden historiaa sekä 1920-luvun pukeutumista Opinnäytetyössäni käsittelen näiden teemojen muokkautumista kokonaisuudeksi, mallistoksi. Mallisto sijoittuu kesä/syksy 2009 kaudelle

avainsanat:

reaktiivivärit, alusvaatteiden historia, Flapper, Joel-Peter Witkin, geometriset leikkaukset

Lahti University of Applied Sciences/
Institute of Design
Fashion Design
Maiju Nurmi
Graduation project
Spring 2009

Abstract

My graduation project is an inspiration based women's casual clothing collection called MAIU. The collection is aimed for Finnish and international markets. My goal was to create an interesting and user friendly collection only by using few materials and make the clothes look unique by dyeing the fabrics.

Important visual base for my work was Joel- Peter Witkin's gloomy photographic art, which worked as inspiration for my collection's colours and dyeing techniques.

Light shape of the clothing developed while I was studying the history of undergarments and fashion from the 1920's. In my portfolio I show how these themes combine and make a collection.

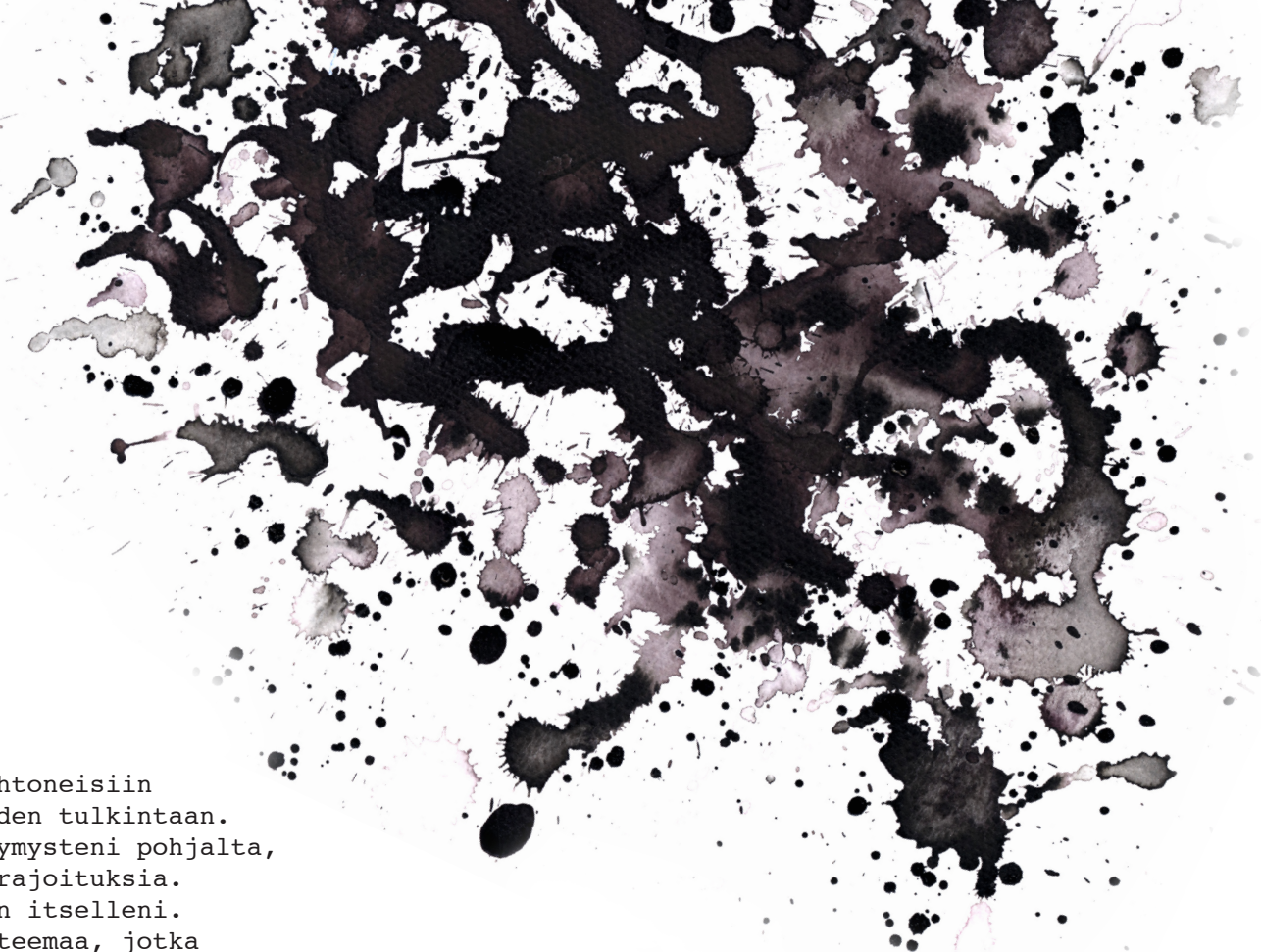
Collection is for season summer/autumn 2009

key words:

Reactive dyeing, the history of underwear, flapper, Joel-Peter Witkin, geometric cuts

Sisällysluettelo

1. Johdanto.....	s.6
2. Keskeiset lähtökohdat.....	s.7
Kohderyhmä	
Konsepti ja nimi	
Tuotteet ja materiaalit	
Inspiraatio	
Tavoitteet	
3. Ideamaailma.....	s.8-13
Joel- Peter Witkin	
Alusvaatteet 1900-luvulla	
Alusvaatteiden historiaa	
Alusvaatteiden mystisyyden haihtuminen	
Alusvaatteet muodin inspiraationa	
1920-luku ja Flapper-tytöt	
4. Prosessinkuvaus.....	s.14-27
Aiheen valinta	
Suunnitteluprosessi	
Värimaailma	
Värjäys	
Värjästekniikat	
Värjäskokeilut	
Materiaalit	
Suunnittelu	
Kaavoitus	
5. Malliston esittely.....	s.27-47
Malliston rakenne ja tuotteiden esittely	
6. Arviointi.....	s.48
7. Lähteet.....	s.49

1. Johdanto

Opinnäytetyömallistoni pohjautuu minua kiehtoneisiin visuaalisiin inspiraationlähteisiin ja niiden tulkintaan. Lähdin tekemään opinnäytetyötä omien mieltymysteni pohjalta, jotta pääsisin toteuttamaan itseäni ilman rajoituksia. Halusin tehdä työn joka on merkityksellinen itselleni. Inspiraationa on toiminut kolme erillistä teemaa, jotka mallistossa sekoittuvat ja yhdistyvät kokonaisuudeksi. Työni alkaa perehtymisellä teemojen aiheisiin ja niiden visuaaliseen ilmeeseen.

Voimakkain teemoista on Joel-Peter Witkinin synkät, karun kauniit valokuvat. Valokuvien käsittelytekniikka sekä värisävyt innoittivat minua kehittelemään kokeilujen kautta mallistolleni omaperäisen värjäystekniikan. Työssäni esittelen näiden kokeilujen etenemistä ja niiden tuloksia.

Tähän voimakkaaseen ilmeeseen yhdistyy kaksi kevyempää teemaa: 1900-luvun alusvaatteet sekä 20-luvun flapper-tyttöjen pukeutuminen, jotka inspiroivat mallistoni muotokieltä ja materiaaleja. Tarkoitukseni ei ole kuitenkaan orjallisesti toistaa näiden aikakausien tyylipiirteitä vaan ne näkyvät mallistossani keveinä viittauksina.

Näiden teemojen pohjalta suunnittelen kasuaalin naisten vaatemalliston sesongille kesä/syksy 2009.

2. Keskeiset lähtökohdat

Kohderyhmä

Mallistoni kohderymänä ovat vaatteista ja pukeutumisesta kiinnostuneet, persoonallisen tyylin omaavat naiset Suomessa ja ulkomailla. He haluavat vaatteidensa olevan yksilöllisiä olematta kuitenkaan liian erikoisia. He suosivat pienituotantoisia vaatemerkkejä ja haluavat seurata merkin kehitystä. Tuotteilta vaaditaan laatua ja kestävyyttä.

Konsepti ja nimi

Tuotemerkkini nimi on MAIU.

MAIU tarjoaa laadukkaita, helppokäyttöisiä yksilöllisiä vaatteita. Hintaskaala on laaja, jotta kaikilla olisi mahdollisuus ostaa malliston tuotteita. Näin se myös löytää käyttäjänsä monista ikäryhmistä.

Tuotteet ja materiaalit

Tuotteistani haluan tehdä kiinnostavia ja omaperäisiä ilman turhaa erikoisuuden tavoittelua. Vaatteiden tulisi olla käyttäjäläheisiä, mukavia käyttää sekä laadukkaita ja pitkäikäisiä.

Mallisto koostuu vain muutamasta materiaalista, mutta muokattavuutensa ansiosta ne saavat useita eri ilmeitä. Materiaaleissa tärkeää on niiden miellyttävä tuntu ja helppohoitoisuus. Kankaat ovat pääasiassa luonnonmateriaaleja tai niiden sekoitteita.

Inspiraatio

Inspiraationi on lähtöisin kolmesta eri teemasta jotka sekoittuvat ja yhdistyvät mallistossani kokonaisuudeksi. 1900-luvun alusasut ja -vaatteet sekä 1920-luvun Falper-tyttöjen kepeät, viekoittelevat mekot ovat toimineet innoittajina malliston muotokielelle. Tarkoituksena ei ole kuitenkaan tehdä toisintoja näistä tyylikausista vaan käyttää niitä pohjana omille tulkinnoille.

Näiden naisellisten vaatteiden keveyteen yhdistyy mallistossani Joel-Peter Witkinin valokuvien karun kaunis, eroottinen ja tummanpuhuva maailma. Valokuvien käsittelytekniikka ja vanhanomainen väritys ovat lähtökohtana malliston värimaailmalle ja värjäystekniikalle, joka luo oman särmänsä vaatteisiin.

Tavoitteet

Tavoitteenani on kiinnostava ja omaleimainen, käyttäjäläheinen vaatemallisto jonka tuotteista voi yhdistellä useita erilaisia asukokonaisuuksia. Pysin suunnittelemaan helppokäyttöisiä ja mukavia vaatteita, joissa ei ole käytetty turhaa kikkailua ja erikoisuuden tavoittelua. Tärkeä tavoite itselleni on myös tiedostaa omat vahvuuteni suunnittelijana ja hyödyntää niitä.

3. Ideamaailma

Joel- Peter Witkin

Joel-Peter Witkin (13.09.1939) on Amerikkalainen valokuvaaja ja taidemaalari. Hänen kuvissaan näkyy elämä, kuolema, uskonto, tuska ja mielihyvä.

Witkin kuvaa "ulkopuolisia", kääpiötä, jättiläisiä, transseksuaaleja, fyysisesti poikkeavia tai epämuodostuneita ihmisiä, fetisistejä. Ihmisiä joita yhteiskunta saattaa pitää outoina ja häiriintyneinä.

Kuvissaan Witkin viittaa myös ihailemiensa taidemaalareiden teoksiin, lavastaen kuviinsa niistä tuttuja elementtejä.

Hänen kiinnostuksensa toisten ihmisten fyysisyyteen on luonut kuvia, jotka haastavat meidät kohtaamaan käsityksemme siitä, mikä on normaalia ja soveliaista. Kuvat ovatkin herättäneen kohua ja kauhistusta. Joidenkin mielestä Witkin on itse perverssi, joka taiteen varjolla toteuttaa sairaita fantasioitaan.

Witkinin kuvat eivät ainoastaan shokeeraa vaan valaisevat ja sivistävät pakottamalla meidät näkemään sen mitä jätämme mieluummin näkemättä.

Witkin luo visuaalisia paradokseja jotka haastavat havaintokykymme.

Hänen kuvansa näyttävät enemmän tehdyiltä kuin otetuilta. Hän aloittaa työnsä piirtämällä luonnoksen tulevasta kuvasta. Jokainen kuva on tarkoin lavastettu ja jokainen yksityiskohta huolella mietitty. Kuvauksen jälkeen Witkin käyttää tunteja työstäessään valokuvaa jo sen kehitysvaiheessa. Viiltelemällä ja raaputtamalla negatiivia sekä värjäämällä ja valkaisemalla valmista kuvaa hän luo niihin tunnelman kuin ne olisi kuvattu vuosikymmeniä sitten ja unohdettu laatikkoon hapertumaan ja pölyttymään. (Germano Celant, Joel-Peter Witkin. 1995; Photography-Now.2009; Euro Art Web Magazine. 2007; Wikipedia.2009)

Printemps, New Mexico, 1993

Woman in the blue hat, New York, 1985.

Alusvaatteet 1900-luvulla

Alusvaatteiden historiasta on saatavilla runsaasti tutkittua tietoa ja visuaalista lähdemateriaalia. Olen käyttänyt opinnäytetyössäni tärkeimpinä lähdeteoksina Cecil Saint-Laurentin (1986), C.Willettin ja Phillis Gunningtonin(1992), Alison Carterin(1992) ja Beatrice Fontanellin(1997) teoksia. Seuraava luku perustuu näihin teoksiin.

Alusvaatteiden historiaa

Kurvikas vai hoikka? Leveät vai kapeat lanteet? Naisen ihannevartalo on elänyt jatkuvassa muutoksessa ja on vielä 1900-luvullakin kokenut suuria muutoksia. Naiset ovat luottaneet alusvaatteisiin muokatessaan itseään sopiviksi yhteiskunnan kauneusihanteisiin.

1900-luvun alussa korostettiin naiseutta korsetilla. Suosituin korsettimalli pakotti vartalon S-kaaren muotoon joka korosti rintoja ja lantiota. Osa suunnittelijoista kuitenkin julisti "sodan" korsettia vastaan sen mentyä liian pitkälle, aiheuttaen pahoja fyysisiä vaivoja ja rajoittaen naisten liikkumista. Mutta ei vain suunnittelijat vaan myös naiset itse olivat kyllästyneitä. Korsetit alkoivat pienentyä ja niiden jäykkyys väheni. Nainen saattoi olla lähes vapaa liikkeissään. Englannissa naisasianaiset olivat kapinoineet korsettia vastaa 1904 lähtien ja korsettien terveydellisiä haittoja yritettiin todistaa.

Ensimmäinen maailmansota vaikutti vahvasti myös alusvaatteiden käyttöön. Naiset joutuivat tekemään miesten töitä ja hankalat korsetit ja alushameet tuntuivat olevan vain tiellä. Tukala korsetti muokkautui vähitellen sukkanauhaliiviksi, joka muokkasi vartaloa kevyemmin eikä ulottunut yhtä ylös vyötäröllä kuin korsetti. Tämä tukeva liivi oli olennainen osa monen naisen pukeutumista aina 60-luvulle asti.

Liivin käyttäminen loi kuitenkin ongelman, koska se ei enää tukenut rintoja kuten korsetti. Vaikka rintaliivejä oli esiintynyt eri muodoissa jo 1800-luvulla, eivät ne olleet koskaan saavuttaneet suurta suosiota. Jäykän korsetin pikkuhiljaa hävitessä tuli rintaliiveistä tärkeä kumppani lyhyelle korsetille tai sukkanauhaliiville.

Sodan jälkeen eivät naiset enää halunneet palata perinteiseen rooliinsa, eikä naiseutta enää korostettu alusvaatteilla, päinvastoin. Vartalon ihanne muuttui hoikan poikamaiseksi. Käytettiin liivejä jotka litistivät rintaa ja sukkanauhaliivit kavensivat lantionkaaria luoden hoikan, suoralinjaisen vaikutelman. Myös alusvaatteiden kerrokset vähenivät paksuntamasta siluettia. Yhteensopivat alusvaatesetit alkoivat ilmestyä **20-luvulla**.

Cecil Saint-Laurent. 1986.

Pienirintainen ja litteä naisihanne alkoi siirtyä pois muodista 1930-luvulla. ajan suunnittelijat esittivät pehmeämmän ja naisellisemmän naisen. Moderni käsitys rintaliiveistä oli alkanut hahmottua. Valmistajat kehittivät malleja jotka tukivat ja myötäilivät muotoja luonnollisesti. Kehiteltiin perusmuotoa liiville joka erottaa rinnat toisistaan. Uudet materiaalikeksinnöt toivat luksustuotteiden omaiset alusvaatteet kaikkien ulottuville. Myös joustavat materiaalit kehittyivät ja istuvat, tukevat alusvaatteet alkoivat elää vartalon liikkeiden mukana. **1930-luvulla** rintaliiveistä tuli vakiintunut osa pukeutumista. Yksi liivien historian suosituimmista malleista ilmestyi. Siinä oli totuttua isommat kupit ja pyöreät päällitikkaukset, jotka antoivat rinnoille hieman töröttävän suipon muodon. Korsetti eli viimeisiä hetkiään ja viimeisimpänä kehiteltiin vetoketjullinen korsetti joka ei kuitenkaan enää saavuttanut suosiota epäkäytännöllisyytensä vuoksi.

Cecil Saint-Laurent. 1986.

Cecil Saint-Laurent. 1986.

Rintaliivit vaikuttivat uudenlaisen silhuetin muodostumiseen. Nyt rinnat oli kohotettu huomattavasti korkeammalle kuin aiemmin.

Toisen maailmansodan jälkeen Christian Diorin luoma New Look nosti taas kapean vyötärön ja kurvikkaan naisen ihanteeksi. Tämä oli taas omiaan edistämään korsetin suosiota. Myös muhkeat alushameet tulivat taas käyttöön.

1950-luvulla uhkeat hollywood näyttelijät olivat ihannaisen malleja ja liivien tuli tehdä rinnoista liioitellun uhkeat ja kohotta ne korkealle.

Ilmestyi myös uusi alusvaatteen muoto body, jossa sukkanauhaliivi oli yhdistetty rintaliiveihin.

1960-luvulla alettiin huomioida uusi ostovoima, teinitytöt. Alusvaatteista tuli pehmeämpiä ja yksinkertaisempia. Tytöt kasvoivat käyttäen näitä mukavia alusvaatteita ja myöhemmin vaativat samaa mukavuutta aikuisen naisen alusvaatteilta. Lopultakin liiveihin tuli joustavat ja säädettävät olkaimet. vuosikymmenen lopussa rintojen "vapautuminen" oli käsillä. Naiset halusivat vapautua jäykkyydestä ja rintaliivit olivat viimeinen osa joka oli jäljellä näistä rajoittavista vaatteista.

Myös alushameet katosivat, koska 60- luvun mini muodin myötä vain pienimpiä alusvaatteita saatettiin käyttää lyhyiden hameiden alla.

1970 Yksinkertaisuus oli valttia ja ensimmäiset saumattomat rintaliivit kehitettiin. olemuksen tuli olla luonnollinen ja liivien piti olla kevyitä.

1980-luvulla ilmestyi super joustava lycra. Siitä alettiin valmistaa alusvaatteita, jotka olivat kuin toinen iho myötäillen vartalon liikkeitä. Tämä joustava materiaali levisi myös muuhun muotiin. Uusi skaala tekstiilejä mullisti alusvaatemaailman. Nyt alusvaatteita oli saatavana lukemattomia eri malleja, värejä, printtejä, materiaaleja ja niiden yhdistelmiä.

Vaikka nykyään vartaloa muokkaavat ja tukevat alusvaatteet ovat kevyempiä ja kauniimpia, naiset yhä topaavat, vääristävät ja muokkaavat kehoaan alusvaatteilla. vartalon ihanne johon naiset pyrkivät ja alusvaatteet joita he ostavat ovat heijastusta ympäröivästä kulttuurista.

Cecil Saint-Laurent. 1986.

Cecil Saint-Laurent. 1986.

flickr.com.

Alusvaatteiden mystisyyden haihtuminen

Alusvaatteet ovat olleet pitkään osa ihmisten elämää. Hyvin kauan ne olivat kuitenkin jotain mitä kaikki käyttivät, mutta joista kukaan ei puhunut. Ne olivat mystinen vaatekerros joka suojasi naisen säädylisyyttä ja viattomuutta. 1900-luvun alussa alusvaatteet eivät näkyneet julkisilla paikoilla. Vuonna 1914 saattoi kuitenkin jo nähdä pienen vilauksen naisen alushameesta pilkottavan helman alta. Sotien välissä alushousut vilahtelivat useinkin, naisten vaihtaessa vaatteita uimarannalla tai pyöräillessä. 50-luvulla mainontaa koskevat lait alkoivat höllentyä ja alusvaatteita oli mahdollista mainostaa televisiossa ensimmäistä kertaa. Tämä edesauttoi alusvaatteiden tabun rikkomista. Valokuvia naisista alusvaatteisillaan saattoi nyt esiintyä muotilehtien sivuilla ilman synnillistä sivumerkitystä. Alusvaatteista oli tullut merkki sosiaalisesta ylenemisestä. Filmitähdet esittelivät mielellään itseään alusvaatteisillaan pujahtamassa aamutakkiin.

Alusvaatteet muodin inspiraationa

Alusvaatteet ovat ehtymätön inspiraation lähde muodinlujille. Ehkä tunnetuin esimerkki tästä on Jean-Paul Gaultierin Madonnalle suunnittelemat kiertuevaatteet 90-luvun alussa. Asuissa on nähtävissä selkeitä vaikutteita 40- ja 50-luvun alusvaatteista. Asujen "tötterömäiset" rinnat ovat humoristinen versio pyörötikatuista liiveistä. Nämä alusvaatteiden omaiset esiintymisasut loivat myös tietä Alusvaatteiden nousulle päällysvaateeksi. Monet naiset seurasivat tätä trendiä omalla hillitymmällä tavallaan pitämällä esimerkiksi silkkistä aluspaitaa toppina. Alusvaatteista tuli entistä korkealaatuisimpia ja koristeellisempia. Nyt niitä saatettiin käyttää myös iltapukeutumisessa.

2000-luvulla elokuva Mouline Rouge toi korsetin uudestaan muodin keskiöön. Pariisilaisen kabareen tanssijoiden viettelevät korsetit ja pitsialushameet loivat villityksen jonka seurauksena korsetteja myytiin taas niin alus- kuin päällysvaateiksi ja niitä nähtiin useiden muotitalojen catwalkeilla.

Juhla- ja hääpukumuodissa korsetti tai korsetin omainen yläosa on ollut vuosia hallitseva trendi. Myös tietyt alakulttuurit kuten gootit ottivat korsetin yhdeksi näkyvimmistä elementeistä pukeutumisessaan. (Alison Carter.1992; C.Willett, Phillis Gunnington.1999)

1920-luku ja Flapper-tytöt

Halusin tuoda mallistoni vaatteisiin seksikästä ja hauskaa tunnelmaa. 20-luvun lyhenevät ja kepeät helmat ja vapautunut seksuaalinen ilmapiiri olivat siihen täydellinen lähtökohta.

Ensimmäisen maailmansodan aikaan naiset olivat tottuneet uuteen vapaampaan ilmapiiriin, eivätkä halunneet enää palata takaisin hellan ääreen ja lapsentekoon. Naiset alkoivat kapinoida perinteisiä rooleja vastaan, leikkaamalla tukkansa lyhyeksi, meikkaamalla, polttamalla tupakkaa, käyttämällä housuja ja entistä paljastavampia vaatteita. Naiset kepeissä mekoissaan tanssivat clubeilla charlestonia ja nauttivat vapaasti alkoholia. Näitä paheellisia naisia alettiin kutsua flapper-tyttöiksi. Miehet pitivät näitä seksikkäitä naisia puoleensavetävinä, kun taas vanhoilliset naiset katselivat heitä paheksuen. 20-luvulla naiset saivat äänioikeutensa ja alkoivat tehdä töitä kodin ulkopuolella.

Naisten pukeutuminen oli kokenut hurjia muutoksia. Lyhyen ajan sisällä siirryttiin pois viktoriaanisesta naisen vartaloa muokkaavasta ja täysin peittävästä tyylistä. Puristavasta korsetista alettiin päästä ja vaatteet olivat miellyttävämpiä käyttää. Mekkojen kaula-aukoista tuli yhä uskaliaampia ja ne oli tehty kevyistä laskeutuvista materiaaleista. Ensimmäistä kertaa naiset saivat esitellä sääriään.

Charlotte Seeling. 2001.

Charlotte Seeling. 2001.

20-luvun alkupuolella hameen helma kuitenkin pysyi vielä polven alapuolella. Ja monet naiset yhä suosivat vielä pidempää helmaa. Jopa muutamat vaatesuunnittelijat koittivat ohjata muotia takaisin sotaa edeltävään nilkkapituiseen leninkiin. Mekoissa ja puseroissa oli vielä nähtävissä viittauksia normaalin vyötärölinjaan. Egyptin hautalöytöjen inspiroimina kankaat ja vaatteet olivat usein hyvin koristeltuja.

Ihannenisestä oli tullut nuori ja tyttömäinen, poikamaisella figuurilla. Vaikka korsetista oltiin luopumassa, käytettiin alusvaatteita apuna tämän suoralinjaisen ihannevartalon saavuttamiseksi.

Zandra Rhodes. 2006.

1925 suora, selkeä silhuetti matalalla vyötäröllä oli vakiintunut piirre muodissa. Vaikka 20-luvun alussa osa naisista paheksui uutta rohkeampaa muotia oli siitä tullut nyt yleisesti hyväksyttävämpää ja myös vanhemmat naiset ottivat sen omakseen. Hameen helma oli nyt lyhyempi kuin koskaan aikaisemmin muodin historiassa. Mekkojen yläosa oli yksinkertainen, hihatton ja siinä oli suuri pääntien. Vyötärölinja oli laskeutunut lantiolle ja vaatteiden painopiste oli helmassa, johon laskeutuva kangas oli kerätty erilaisin rypytyksin ja laskoksin. Alkupuoliskon koristeellisista ja runsaista materiaaleista tehdyt mekot alkoivat unohtua kun uudet nuoret suunnittelijat, kuten Chanel esittelivät selkeämpää, yksinkertaisemmista materiaaleista tehtyä muotia. Elegantista yksinkertaisuudesta tuli uusi pukeutumisen tapa jolla osoitettiin käyttäjänsä vaurautta. (Maryanne Dolan.1987; Sirkka Kopisto. 1997; Wikipedia.2009)

4. Prosessinkuvaus

Aiheen valinta

Kun opinnäytteen tekeminen syksyllä alkoi, oli minulla mielessäni varsin erilainen visio siitä mitä se tulisi olemaan. Olin pohtinut mielessäni aiheita työlle kesällä, ja olin kiinnostunut masennuksen vaikutuksista vaateisiin ja väreihin joita ihminen käyttää. Erityisesti maanis-depressiivisyyden kaksi puolta kiinnostivat. Voisiko nämä kaksi puolta välittyä malliston vaatteissa ja väreissä? Pian kuitenkin huomasin aiheeni olevan liian raskas ja vaikea itselleni. Suurimpana ongelman se miten masennus aiheena yhdistyy vaatteeseen. Alkoi tuntua siltä että tarvitsen aiheen johon on helpompi tarttua, jonka hallitsen ja jonka kanssa pystyn ongelmitta etenemään. Palasin siis takaisin lähtöpisteeseen ja aloin pohtimaan uutta aiheita.

Jo kesällä olin yhtenä vaihtoehtona pyöritellyt mielessäni alusvaatteiden historian tutkimista lähtökohtana mallistolle. Olin kuitenkin hylännyt tämän ajatuksen, koska pelkäsin aiheen ohjaavan suunnitteluani liian hempeään ja romanttiseen maailmaan, mitä en tyylinä koe kovin mielenkiintoisena. Pian kuitenkin huomasin teeman vieneen minut mukanaan ja ahmin kirjastosta aiheeseen liittyviä kirjoja.

Jo alkuperäisessä suunnitelmissani olin ajatellut käyttäväni 20-luvun pukeutumista inspiraationa malliston muotokielelle. Tämä ajatus sai vielä uutta virtaa tutustuessani flapper-tyttöjen maailmaan. Ajattelin näiden lirkuttelevien ja paheellisten naisten tyylin tuovan vastapainoa alusvaatteiden viattomuudelle. Kuitenkin edelleen tuntui ettei se riittänyt. Halusin jotain rajumpaa vastakkainasettelua, jotain mitä olin kuvitellut maanis-depressiivisyys teeman tuovan mukanaan. Ja kuin sattumalta törmäsin netissä surffaillessani Joel-Peter Witkinin valokuvaan Portrait of Nan, New Mexico (1984). Valokuvaajan työt olivat minulle osittain jo tuttuja, mutta joutuneet unohduksiin. Kuitenkin heti kuvan nähdessäni tajusin että tämä on juuri se mitä olen etsinyt. Ihastuin heti Witkinin valokuvien outoon tummanpuhuvaan teatraalisuuteen. Kuvissa oli jotain vinksahanutta ja karua kauneutta, joka tuntui ilmentävän juuri sitä synkempää puolta jota halusin mallistooni tuoda. Erityisesti kuvien värimaailman ja käsittelytekniikan luoma tunnelma kiehtoi minua. Halusin selvittää pystynkö luomaan vaateisiin samanlaista tunnelmaa.

Portrait of Nan, New Mexico (1984)
Joel-Peter Witkin

Hetken kuvittelin kaiken olevan jo selkeää, mutta varsinkin aihe-seminaarin jälkeen huomasin kuitenkin olevani aivan hukassa työni kanssa. Mikä edes oli työni aihe? Witkinin valokuvat olivat aiheuttaneet voimakkaan vastareaktion ja niiden käyttämistä inspiraation lähteenä kyseenalaistettiin. En tuntunut osaavan tuoda ajatuksiani esille niin että muut ymmärtäisivät mihin olin pyrkimässä.

Pitkään koin ahdistusta myöskin siitä, että minulla ei ole kovinkaan syvällistä tai selkeää aiheita opinnäytetyölleni, vaan se ammentaa paljolti visuaalisista lähtökohdista. Mutta lopulta hyväksyin sen että teen tätä täysin itsekkäistä lähtökohdista, käyttäen inspiraationa kaikkea joka minua sillä hetkellä kiehtoi ja kiinnosti. Halusin uppoutua täysin omaan maailmaani ja luoda kerrankin jotain vain omien visuaalisten mieltymysten pohjalta. Halusin tehdä jotain joka imaisee minut mukaansa ja jossa pääsen toteuttamaan itseäni ilman rajoituksia. Merkityksellistä on se, että työ on tärkeä minulle.

Suunnitteluprosessi

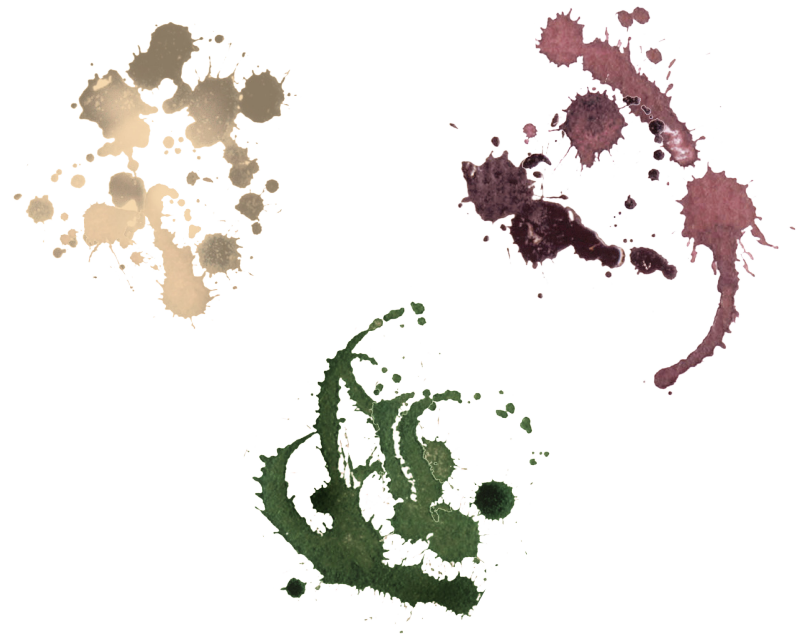
Värimaailma

Suunnitteluprosessi lähti liikkeelle värimaailman hahmottamisella, ja se syntyikin luontevasti inspiraation lähteitteni kautta. Alusta asti minulle on ollut selvää että mallisto ei tulisi olemaan väreiltään kovin räikeä. Enkä halunnut myöskään luoda värikarttaa alusvaatteiden vaaleaan, pastellin sävyiseen maailman pohjalta. Niinpä malliston päävärit tulevatkin Witkinin valokuvista. Kuten valokuvissa on mallistossa mustan, ruskean ja valkoisen eri sävyjä. Tehosteväreinä mallistossa on alusvaatteista tutut hempeä vaaleanpunainen ja puuteri sekä raikas vihreä

päävärit

tehostevärit

Esimerkkejä Joel- Peter Witkinin valokuvista joissa kuvaa on käsitelty runsaasti.

Sins of Joan Miro, New Mexico
(1981)

Art Deco Lamp, New Mexico
(1986)

Harvest, Philadelphia,
(1984)

Värjäys

Tärkeä osa vaatteitani tulisi olemaan kankaiden eri käsittelytekniikat. Aloittaessani luonnostelun minulla oli vain heikko mielikuva siitä millaisia nämä käsittelyt tulisivat olemaan. Ja ilman mitään konkreettista tuntui luonnostelukin kovin teennäiseltä ja vaikealta. Niinpä päätinkin ensiksi keskittyä kokeilemaan mitä saisin keräämistäni materiaaleista irti.

Olin aloittanut keräämällä suuren määrän erilaisia materiaaleja joissa oli mielenkiintoinen struktuuri tai rakenne. Lisäksi minulla oli joukko yksinkertaisempia materiaaleja joita minun oli tarkoitus itse muokata. Nämä kaikki olivat luonnonmateriaaleja; puuvillaa, viskoosia ja silkkiä, joita olisi helppo työstää.

Olin ihastunut Witkinin tapaan käsitellä valokuviaan ja siihen rosoiseen jälkeen jonka se kuviin synnytti. Halusin kokeilla voisiko kankaaseen saada esimerkiksi värjäämällä samanlaista tuntua. Valokuvissa tunnelmaa luovat pienet, aluksi ehkä merkityksettömiltä vaikuttavat yksityiskohdat. Kuvissa on paljon rosoista, raaputettua tai roiskemaista pintaa, jota yritin värjäyskokeiluillani ilmentää.

Olin ajatellut käyttää neljää eri tekniikkaa kankaiden käsittelyssä. Etsausta, polttopainoa, kreppipastaa ja reaktiiviväreillä värjäämistä. Päätin kuitenkin rajata tekniikat vain etsaukseen ja reaktiivivärjäykseen, koska niitä käyttäessä en joutuisi tekemisiin vaarallisempien myrkyllisten aineiden kanssa ja työskentely pysyisi rennompana.

Värjäystekniikat

Käyttämiäni värjäystekniikoita olen opiskellut Tuija Maija Piironen painokangassuunnittelukurssilla vuosina 2006, 2007, 2008.

Etsaus

Etsaus on menetelmä jossa valkaisemalla poistetaan väriä pohjakankaasta. Tämä onnistuu vain jos pohjakangas on värjätty etsaantuvalla värillä. Etsaava aine esimerkiksi Rongalite C on voimakas pelkistin joka pystyy katkaisemaan väriaineen sidoksen kuituun, jolloin väri irtoaa käsitellyltä alueelta.

Reaktiivivärit

Reaktiiveja käytettäessä väri ei jää kankaan pinnalle vaan imeytyy sisälle kuituun. Väri reagoi selluloosa- ja valkuaisainekuitujen kanssa muodostaen lujan sidoksen. Näin lopputulos on pehmeä eikä kankaan tuntu kärsi värjäyksestä. Sopii erinomaisesti puuvillan ja viskoosin värjäykseen ja painantaan.

Reaktiivivärien sitoutumistavasta johtuen niiden pesun kesto on hyvä. Värit ovat vesiliukoisia joten niiden sävy on helppo laimentaa sekoittamalla väriä veteen. (Maija Forss.1994)

Erikoisin kokeilemistani tekniikoista oli perunajauhoseoksen levittämien kankaalle. Seoksen kuivuttua siihen syntyi halkeamia, jonka päälle väri levitettiin. Näin kankaalle syntyi marmorimainen pinta. Lopputulos oli erittäin kaunis, mutta koin tekniikan kuitenkin liian hankalaksi, jotta käyttäisin sitä mallistossani.

1.vaihe: Perunajauhoseos on kuivunut kankaaseen ja alkanut halkeilla.

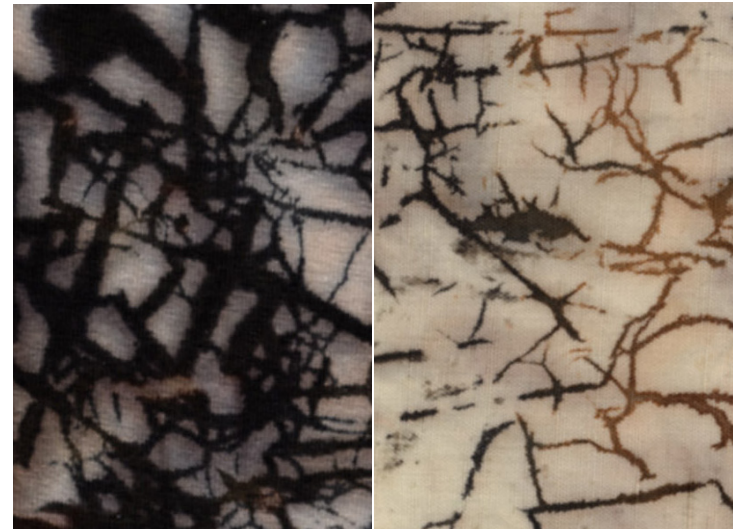
2.vaihe: kuivuneen seoksen päälle tuputetaan sienellä väriä. Halkeamista se siirtyy kankaalle

3.vaihe: perunajauhoseos raaputetaan pois

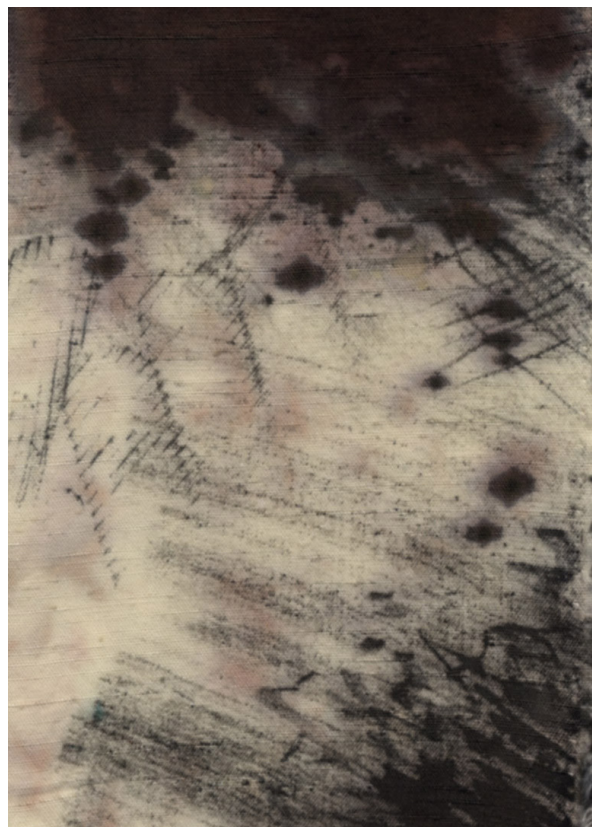

4.Lopputulos on marmorimainen pinta

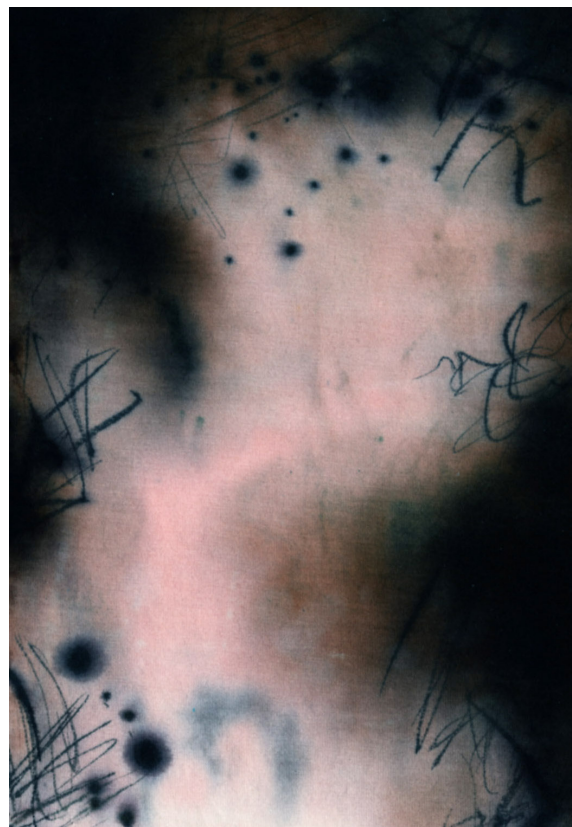

Valkoisiin kankaisiin käytin reaktiivivärejä lähinnä maalaamalla suoraan kankaalle. Kokeilin erikokoisia siveltimiä sekä sieniiä. Hyvin yksinkertaisesti kokeilin miltä näyttää maalatessa tai roiskiessa määrällä siveltimellä määrälle pinnalle ja miten se eroaa maalatessa määrällä kuivalle jne.

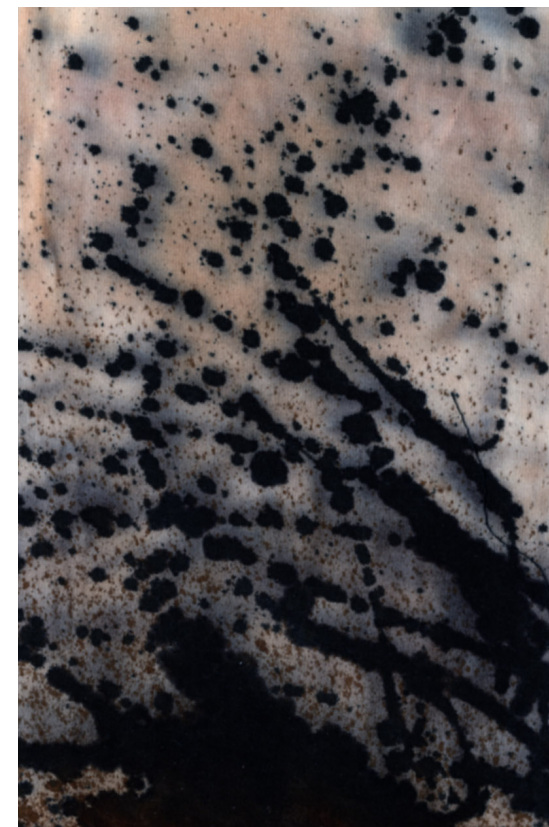
Jatkaessani tämän tyylin työstämistä jouduin yhä tekemään useita kokeiluja, mm löytääkseni roiskittavalle värinesteelle sopivan paksuuden. Pelkkä neste levisi kankaassa liikaa, mutta kun siihen sekoitettiin reaktiivipastaa, tuli siitä sopivan paksua jotta roiskitut pisarat jäivät kauniisti näkyviin kankaalle.

valkoinen viskoosi/silkki sekoite(85%VI, 15%SE)
Pohalle on tuputeltu määrällä sienellä vaaleaa väriä. Kankaan kuivuttua on siihen tuputeltu tummempaa väriä kuivemmalla sienellä.
Lopuksi on maalattu yksityiskohtia mustalla värillä käyttäen lähes kuivaa sivellintä, sekä levittäen väriä puutikulla.

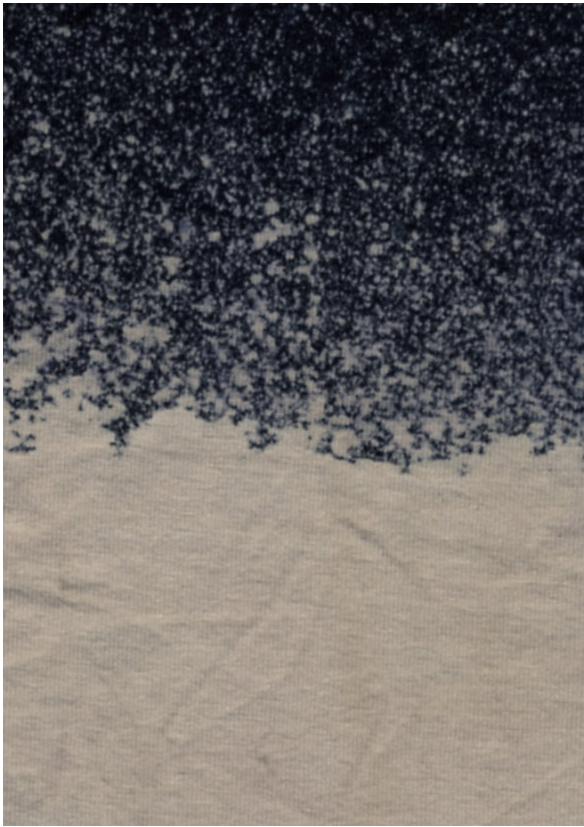

valkoinen viskoositrikoo(95%VI,5%EL)
Kangas on kostutettu aluksi reaktiivimaalausnesteellä, jonka jälkeen siihen on sienellä tuputeltu värinestettä. Kankaan lähes kuivuttua on siihen siveltimellä maalattu pieniä yksityiskohtia

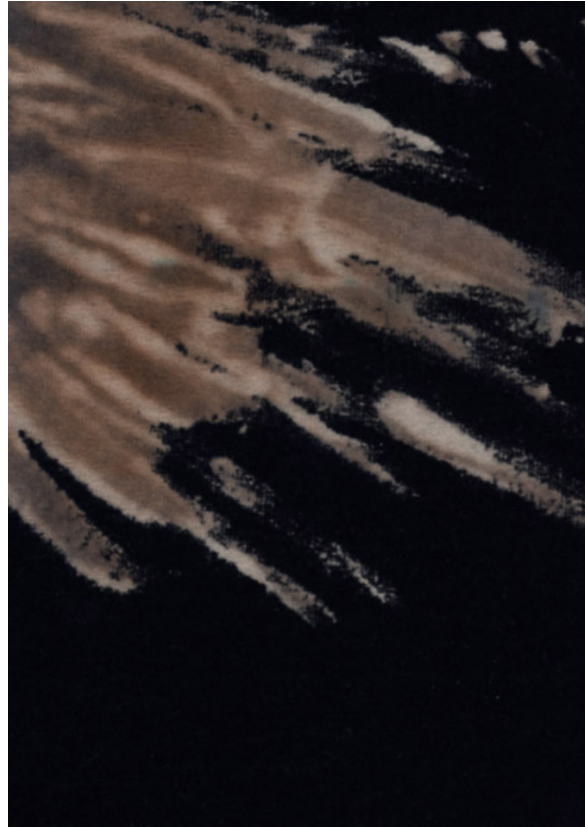

valkoinen viskoositrikoo(95%VI,5%EL)
Vaalea pohjaväri on saatu Reaktiivimaalausnesteellä. Kun kangas on täysin kuivunut on siihen roiskitti värinestettä sivellintä apunakaäytäten.

Materiaaleihin jotka olivat valmiiksi mustia tein värinpoistokokeiluja kloriitilla ja etsillä. Kloriitti Ei kuitenkaan ollut tarpeeksi tehokas sillä se paljasti mustan alta vain ruosteenpunaisen pohjaväriin, joka ei sopinut mallistoni väreihin. Niinpä keskityin etsaukseen. Käytin sekä etsipastaa sekä rongalitea veteen sekoitettuna. Näistä viimeisin osoittautui käyttökelpoisemmaksi. Sillä oli helppo maalata tai roiskia kankaalle erilaisia siveltimiä tai suihkepulloja apuna käyttäen. Voimakkuutensa ansiosta se myös teki käsitellyt kohdat lähes valkoisiksi joka oli hakemani lopputulos.

musta viskoositrikoo(95%VI,5%EL)
vesi/rongaliteC seos on suihkutettu
kankaalle suihkepullosta.

musta viskoositrikoo(95%VI,5%EL)
etsipasta levitetty kankaalle
siveltimellä.

musta viskoositrikoo(95%VI,5%EL)
etsipasta levitetty kankaalle
siveltimellä.

Itse vaatteiden värjäys oli tietysti haasteellisempaa kuin pienien tilkkujen kanssa kokeilu. Kankaan värjääminen yksiväriseksi kattilassa tai pesukoneessa ei tuottanut ongelmia. Kuitenkin osassa suunnitelmissani olin määrittänyt maalattujen värjäyksien paikan vaatteissa melko tarkkaan, joten kokonaisien kankaiden värjäys ei tulisi kysymykseen. Värjäys onnistuisi parhaiten kun kangas on jo leikattu kaavan muotoon. Tällä tavoin pystyisin parhaiten määrittämään värjättävän kohdan tuotteessa.

Halusin paneutua värjäämiseen, kuten Witkin valokuviansa käsittelyyn, ja vielä kokeiluvaiheessa käytinkin paljon aika pienien yksityiskohtien tekemiseen siveltimen ja muiden välineiden kanssa.

Kokeilujani tehdessä ja tutkiskellessa ihastuin kuitenkin lennokkaampaan tapaan, jossa väriä levitetään kankaalle sienellä tai roiskitaan siveltimellä. Tapa oli tietenkin myös huomattavasti nopeampi, mikä sopisi hyvin kiireiseen aikatauluun. Tiesinhän jo heti alussa värjäyksen vievän ison osan ajastani.

Värjäyskokeilut toivat minulle aivan uuden tavan lähestyä suunnittelua. Kaikki tuntui selkeämmältä. Olin löytänyt keinon jolla toisin inspiraationi selkeästi esille. Olin myöskin erittäin innoissani siitä, että värjäyksiä käyttämälle saisin projektiini voimakasta käsillä tekemisen tuntua, jota olen pitkään kaivannut. Pääsisin välillä irtautumaan pelkästä työpöydän ääressä työskentelystä.

Materiaalit

Olin erittäin tyytyväinen värjäyskokeiluihin ja ne loivat suurta intoa koko projektia kohtaan. Niiden ansiosta materiaalimaailma alkoi hahmottua. Jätin pois materiaalit joissa käsittelyt eivät toimineet. Lisäksi hylkäsin kaikki messuilta keräämäni, rakenteeltaan tai struktuuriltaan erikoiset materiaalit. Niiden yhdistäminen itse käsittelemiini materiaaleihin tekisi materiaalimaailmasta aivan liian sekavan ja laajan. Koin myös mielenkiintoisempänä ja haastavana malliston rakentamisen vain muutaman materiaalin varaan. Näin mallisto ilmekin pysyisi yhtenäisempänä.

Halusin että minulla on oikeasti mahdollisuus toteuttaa tuotteet valitsemistani materiaaleista. Tämäkin rajasi osittain materiaaleja ja lopulta materiaalipohja oli rajautunut neljään materiaaliin.

1. viskoositrikoo 95%VI, 5%EL
2. viskoosi/silkki sekoitekangas 85%VI, 15%SE
3. ohut puuvillakangas 100%CO
4. villa/polyesteri sekoitekangas 50%W, 50%PES

1.

2.

3.

4.

vuorimateriaalit

1.charmeuse

2.100%PES

Suunnittelu

Materiaalikoekielujen ja -valintojen jälkeen siirryin taas itse vaatteiden luonnosteluun. Suunnittelussa halusin pitää kiinni siitä etten syöllistyisi turhaan kikkailuun tai erikoisuuden tavoitteluun. Vaatteiden arvo olisi enemminkin materiaalin käsittelyssä kuin mullistavassa kaavoituksessa. Halusin suunnitella helppokäyttöisiä miellyttäviä vaatteita. Vaatteiden tulisi olla naisellisia ja seksikkäitäkin olematta kuitenkaan pitsisiä hepeneitä

Ehkä tärkein lähtökohtani suunnittelulle oli alusvaatteiden maailman tutkiminen.

Vaikka alusvaatteet ovatkin paljon käytetty ja ehkä jopa kliseinen ideapohja vaatesuunnittelussa, halusin silti tarttua siihen, ja katsoa mitä omaa saisin näistä tutuista lähtökohdista kehitettyä.

Alusvaatteet pidetään piilossa muiden vaatteiden alla, mutta silti ne ovat täynnä kauniita leikkauksia ja yksityiskohtia. Halusin mallistossani tuoda nämä kiinnostavat elementit päällysvaatteisiin.

En halunnut rajata aluetta vain yhteen vuosikymmeneen, vaan päätin tarkastella viime vuosisadan alusvaatteita kokonaisuudessaan. Sen aikana ne ovat kokeneet suuria muutoksia ja mutta silti niissä on tiettyjä yhtäläisyyksiä läpi vuosikymmenten.

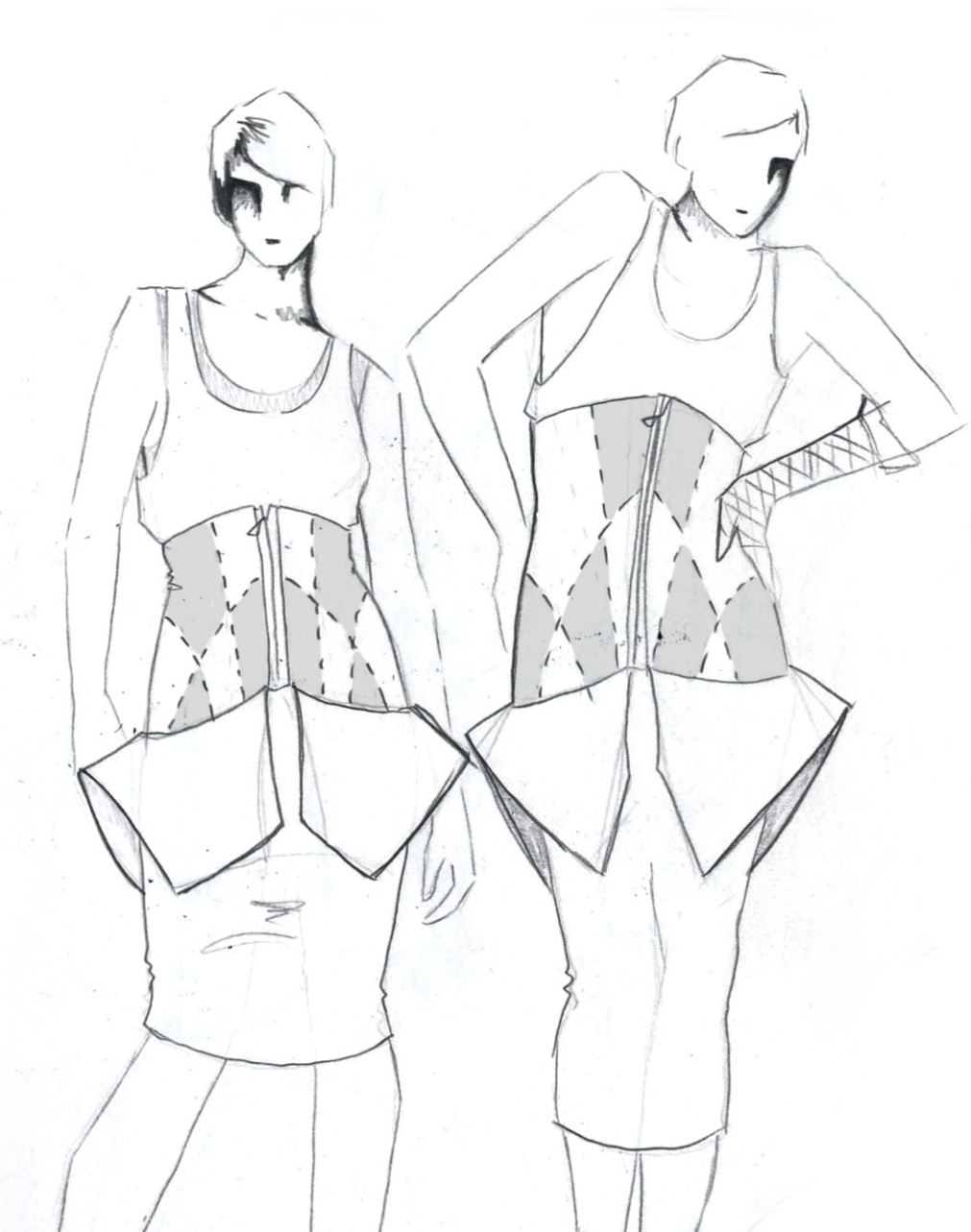
Halusin tuoda mallistooni alusvaatteiden mukavuuden ja kepeyden, käyttämättä kuitenkaan naisellisia pitsi- ja nauhakoristeita. Nämä alusvaatteille hyvin tyypilliset elementit veisivät mallistoa ja sen ilmettä liian romanttisiin ja hempeisiin tunnelmiin, eikä se ollut pyrkimyksenäni. En myöskään halunnut jämähtää perinteiseen korsettiin ja sen muokkaamiseen päällysvaatteeksi, koska se on ollut 2000-luvulla melko yleistä. Siksi kiinnitin erityisesti huomioni alusvaatteiden leikkauksiin. Miten taidokkaasti alusvaatteista on leikkauksilla tehty istuvia ja kuinka monesta pienestä palasesta liivit saattavat koostua. Tutkin eri mallien leikkauksia ja lähdin muokkaamaan niitä eteenpäin. Erilaisia leikkauksia kokeillessani viehätyn niiden toistensa lomaan synnyttämiin geometrisiin muotoihin ja aloin rajaamaan niitä omiksi värialueiksi. Osassa tuotteista tämä tyyllittely on viety niin pitkälle, että lähtökohta ei ole enää selkeästi havaittavissa. Terävien geometrinen muotojen yhdistyminen orgaanisempaan värjäysjälkeen loi mielenkiintoisen kontrastin. Tästä yhdistelmästä muodostui malliston tärkein visuaalinen elementti

Oman osansa muotokieleeseen toi 1920-luvun muoti. Halusin tuoda mallistooni Flapper-tyttöjen pikkumekkojen seksikästä ja hauskaa tunnelmaa.

Tutkin aikakauden pukeutumista ja poimin sieltä mallistoonia tiettyjä tyylipiirteitä kuten:

- lyhyt helmalinja
- vyötärölinjan aleneminen
- hihattomuus
- vaatteiden painopiste alhaalla
- avara pääntie
- kevyet ja laskeutuvat materiaalit

En kuitenkaan halunnut noudattaa tyylipiirteitä orjallisesti ja ne näkyvätkin mallistossani kevyesti lähtökohtaansa viitaten, tullen selkeimmin esille mallistoni mekoissa.

Suunnitteluani tukemaan olin tehnyt alustavan runkosuunnitelman jonka avulla olisi helppo hahmottaa millaisia tuotetyyppejä mallisto pitäisi sisällään. Alkuperäisen suunnitelmani mukaan mallisto sisälsi myös raskaampia ulkovaatteita, mutta materiaalivalintojen myötä alkoi käydä selkeäksi että mallisto tulisi olemaan sisävaatemallisto. Tämä tuntui luontevalta ratkaisulta ottaen huomioon mallistoni muotokielen lähtökohdat, jotka edustavat kevyitä vaatteita.

Luonnostellessani vaatteita minulle on aina ollut helpompaa keskittyä yksittäiseen vaateeseen, kuin suunnitella suoraan asukokonaisuuksia. Luonnostelen aina yhtä tuotetta kerrallaan, tehden siitä nopeasti useita variaatioita, kunnes löydän mieleiseni. Näin tuote kehittyy eteenpäin nopeasti tai saattaa sattumalta löytää uuden suunnan.

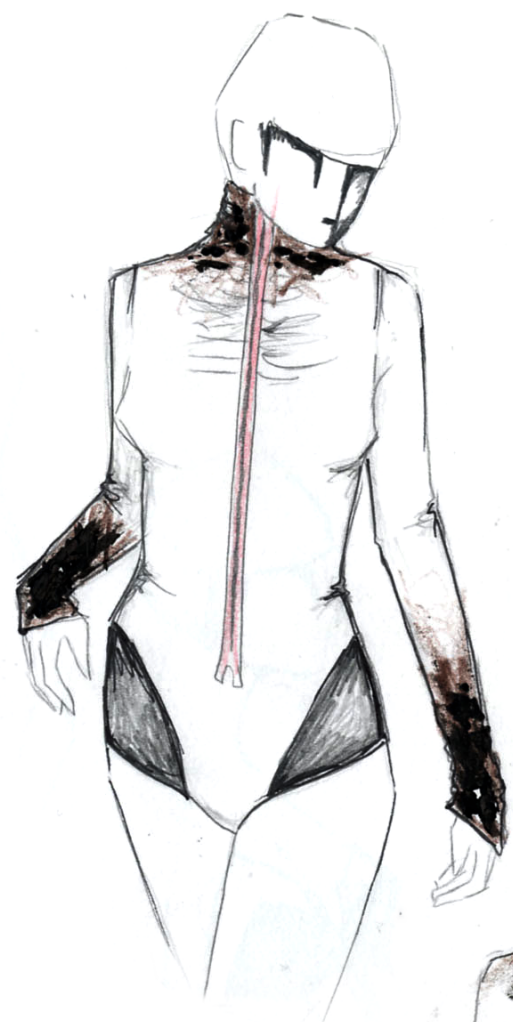
Aloitan luonnosteluni mekoista. Niitä luonnostellessa syntyy yleensä parhaat ideat, joita käytän läpi malliston, muokaten ideaa kuhunkin tuotetyyppiin sopivaksi.

Kun olen luonnostellut kaikki runkosuunnitelman tuotteet tämän tyyppisesti, alan tarkastelemaan niiden suhdetta toisiinsa. Mitkä tuotteet sopivat yhteen? Millaisia kokonaisuuksia niistä voi rakentaa? Onko värjättyjen ja värjäämättömien tuotteiden suhde tasapainossa? Katson että tuotteet eivät ole liian samankaltaisia ja että niissä on riittävästi vaihtelua, kuitenkin tavoitteena että malliston ilme pysyisi yhtenäisenä. Näitä asioita tarkastellessa muokkaan vielä osaa tuotteista kokonaisuuteen sopiviksi. Tämän jälkeen vaatteessa tapahtuu vielä pientä hienosäätöä ja ne alkavat saada lopullisen muotonsa ja mallisto rakenteensa

luonnoksia värjäyksen käytöstä
vaatteissa

Kaavoitus

Valmistettaviksi vaatteiksi valitsin pääosin mekkoja, koska koen saavani niissä parhaiten esille kaikki inspiraationi lähteet. Lisäksi valmistin hupullisen bodyn, haalarin sekä housut.

Nämä valinnat osoittautuivat myös hyväksi kaavoituksen kannalta. Neljä vaatteista; body, haalari ja kaksi mekkoa on valmistettu viskoositrikoosta. Näissä tuotteissa pystyin käyttämään samaa pohjakaavaa mikä helpotti työskentelyä. Näistä trikootuotteista kaavoitin ensimmäisenä bodyn. Lähdin työstämään perus trikoopaidan kaavaa bodyksi. Tätä kaavaa korjaillen valmistettiin kasi protoa, joista viimeisin oli toteutettu autenttisesta materiaalista. Bodyn protosta pystyin tarkastelemaan materiaalin käyttäytymistä ja ominaisuuksia. Miten paljon materiaali venyy, mitkä väljyyssvarat kaavassa ovat sopivat, onko vuoritus tarpeen jne.

Kun bodyn kaava oli saatu toimivaksi pystyin sen pohjalta kaavoittamaan muita trikootuotteita. Jokaisen tuotteen kohdalla muutin kaavaa tuotteen mukaiseksi, mutta pohjakaava pysyi samana. Näin korjaustarve väheni tuote tuotteelta.

Vaikka trikootuotteiden kaavoitus sujuikin jouhevasti, mahtui mukaan silti haasteitakin. Kahdessa trikoomekossa on vaatteiden painopiste selkeästi helmassa. Oli kehiteltävä ratkaisuja jotka estäisivät raskaamman helman vetäystä joustavaa trikoota alaspäin. Pitkä, raskaampi mekko vuoritettiin ohuella charmeuse-vuorikankaalla. (materiaalinäyte sivulla 21) charmeuse venyy vain leveyssuunnassa, joten se esti painavampaa trikoota venymästä liikaa.

Kokonaisuudessaan kaavoitus sujui aikataulussa ja ilman suuria ongelmia. Mikä johtuu myös paljolti siitä, että olin päättänyt keskittyä vaatteiden värjäämiseen enkä kehittämään uutuusarvoa kaavoituksen kautta.

5.Malliston esittely

Malliston rakenne ja tuotteiden esittely

Mallisto koostuu 22 tuotteesta joista 7 on toteutettu opinnäytteen puitteissa. Lisäksi siihen kuuluu sukkia, sukkahousuja ja legginsejä.

Koska vaatteideni lähtökohdat ovat kevyessä pukeutumisessa, halusin jatkaa samaa linjaa mallistossani ja siitä muodostui sisävaatemallisto. Vaatteet on suunniteltu niin että niistä saa yhdisteltyä useita kokonaisuuksia. Valitsemalla voimakkaasti värjättyjä tuotteita saadaan aikaan rajumpia ja näyttävämpiä kokonaisuuksia kun taas selkeämmistä geometrisistä linjoista syntyy hillitympi vaikutelma. Tehosteena vaatteissa on käytetty vetoketjuja.

Mekot

Tärkeä elementti mallistossa on kevyet mekot, jotka ovat saaneet inspiraationsa flapper-tyttöjen viekoittelevista vaatteista. Mekot on tehty ohuesta puuvillasta, viskoosi/silkiksekoitteesta ja viskoositrikoosta sekä näitä materiaaleja yhdistelemällä. Voimakkaita toistuvia piirteitä mekoissa ovat avarat pääntiet ja lyhyet helmat. Mukaan mahtuu kuitenkin myös pitkähihainen sekä pitkähelmainen mekko

Paidat

Mallistoon kuuluu kaksi pitkähihaista paitaa, huppari ja pitkähihainen body.

Paidat ovat pehmeästi vartaloa myötäileviä ja niiden materiaalina on viskoositrikoo. Toisen paidan avaraa pääntietä peittää ohut puuvilla.

Hupparin runko on viskoositrikootta. Tehosteena siinä on käytetty hartioille rypyttettyä viskoosisilkkiä.

Hupullinen body on viskoositrikootta ja sen hihoissa ja hupussa on tehosteena värjäyksiä.

Hihattomat

Puuvillaiset Hihattomat paidat ovat kevyitä ja kauniisti laskeutuvia. Mustan paidan helma on valkaistu etsillä. Puuterinvärinen paita saa ilmettä mustavalkoisesta yläosasta. Vartalonmyötäinen trikootoppi on saanut vaikutteita rintaliivien rakenteesta.

Hameet

Hameissa näkyy voimakkaasti malliston geometrinen ilme. Kaksi lyhyempää hametta on villa/polyesteri sekoitetta. Korkeavyötäröisen hameen helmassa on käytetty myös värjäystä. Minihame on ilmeeltään mustavalkoisen graafinen. Pitkän trikoohameen laskeutuva helma pussittuu kauniisti tiukempaan helmakaitaleeseen.

Housut

Värikkäämpien paitojen kanssa käytettäväksi suunnittelin kolmet housut. Mustat pitkät sekä polvipituiset housut ovat kevyttä villa/polyesteri sekoitetta. Molemmista on haarakiila ja alennettu haarasauma. Molempien vuorissa näkyy malliston ominainen värjäystekniikka. Näiden seurana on kevyemmät trikoohousut, jossa musta ja valkoinen viskoositrikoo muodostavat geometrisia linjoja.

Alusvaatteet

Mallisto sisältää kaksi alusvaatesettiä. Molemmat setit ovat pehmeää viskoositrikootta eikä niissä ole käytetty toppauksia tai kaaritukia

Alusvaate ryhmään kuuluu myös kevyt haalari viskoositrikoosta. Sukkahousuihin tai legginseihin yhdistettynä sitä voidaan käyttää myös päällysvaatteena.

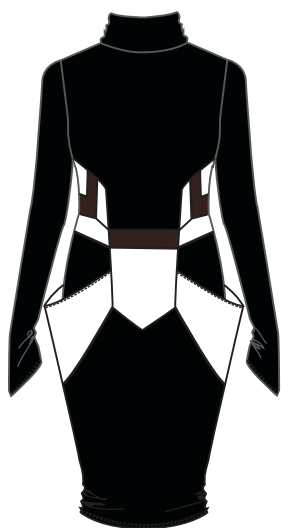
Asusteet

Asusteina mallistossa on joustavasta viskoositrikoosta valmistettavia sukkahousut, legginsit ja sukat joissa kaikissa on käytetty voimakasta värjäystä.

mekot

01

02

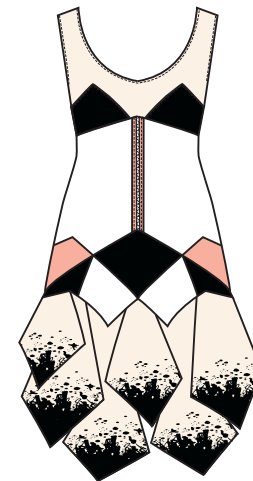
03

04

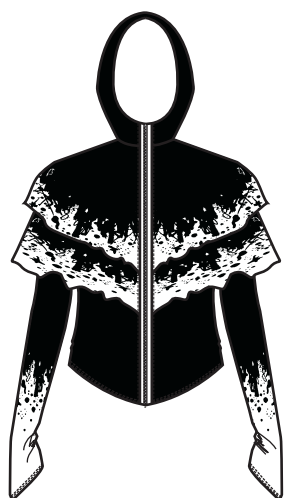

05

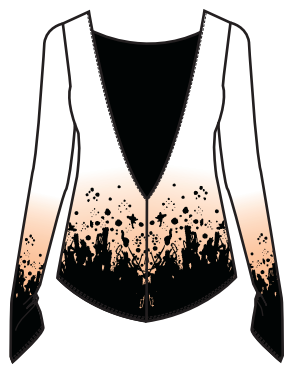

06

paidat

07

08

09

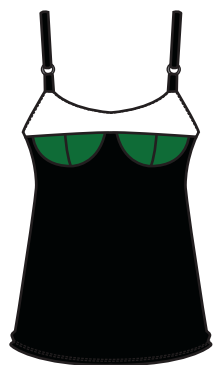

10

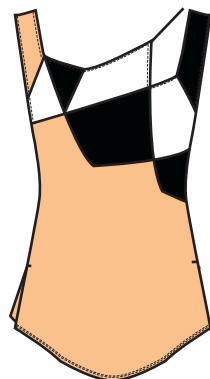
hihattomat

11

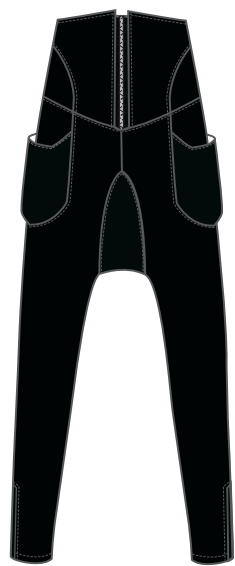

12

13

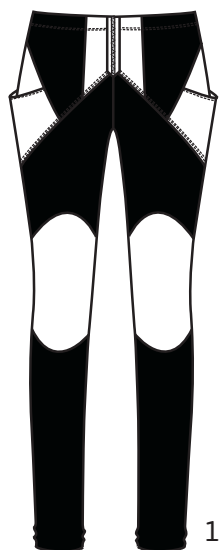
housut

14

15

16

23

24

25

hameet

17

18

19

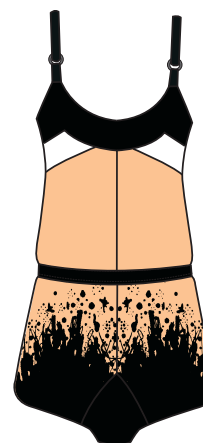
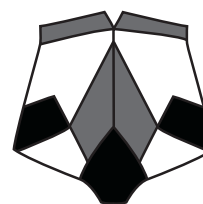
alusasut

20

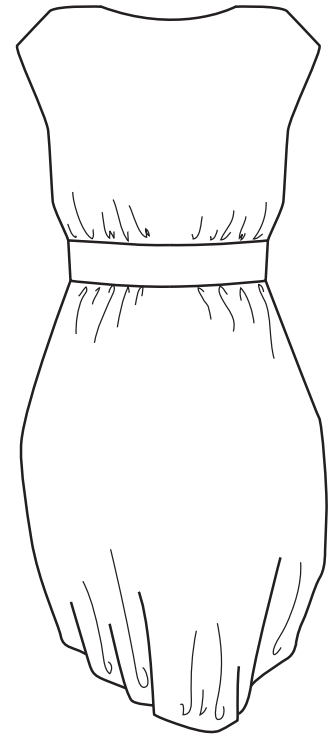
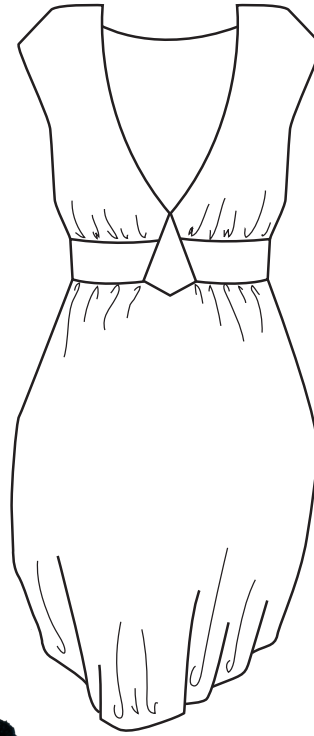

21

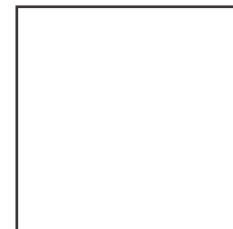

22

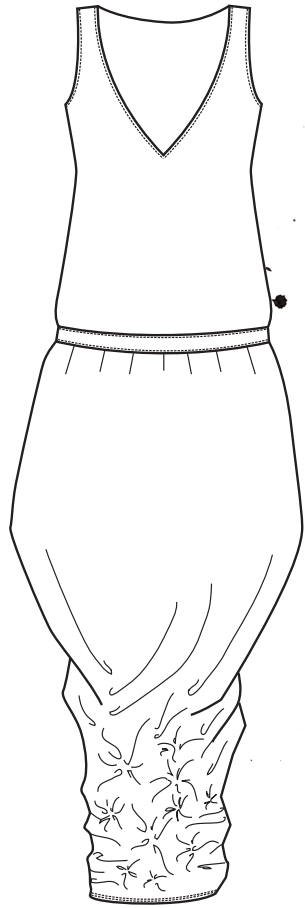
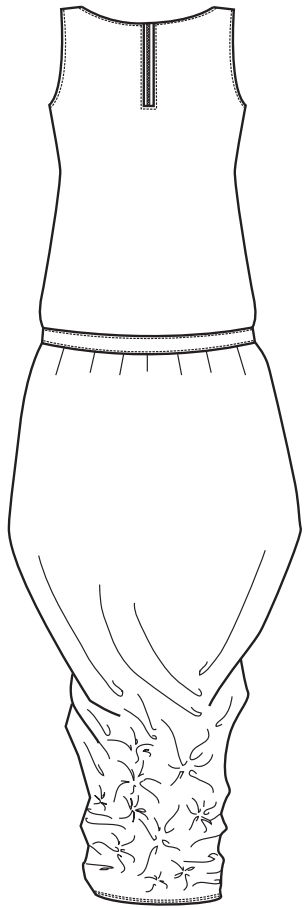
03

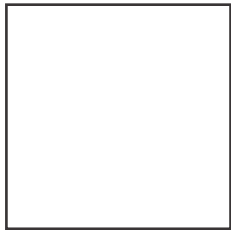
100%CO

01

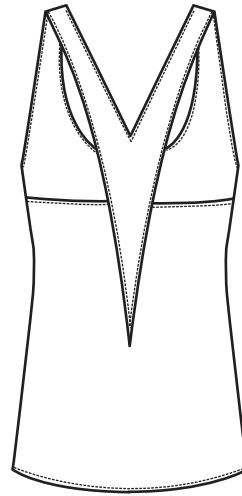
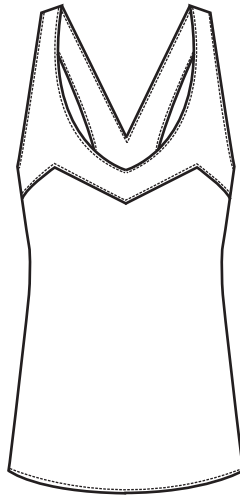

95%VI, 5%EL

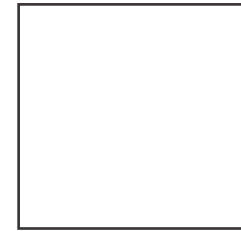

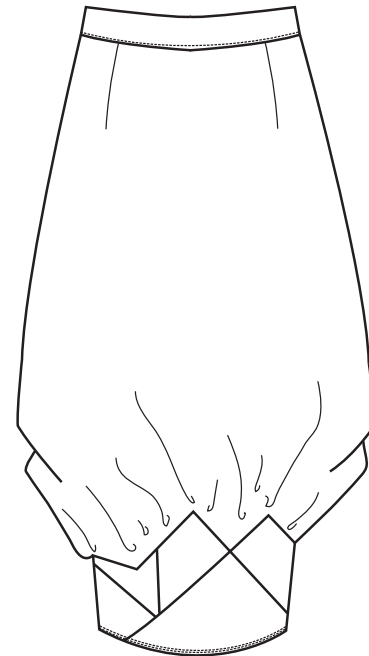
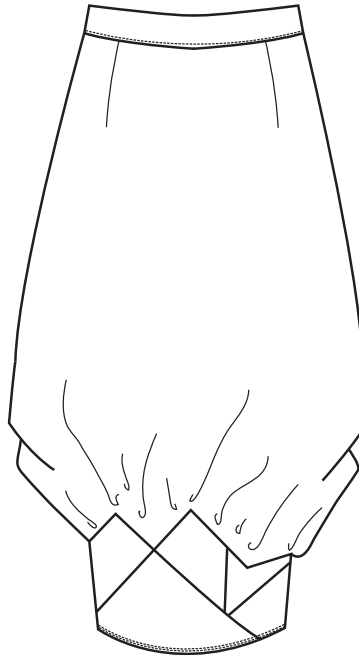
11

100%CO

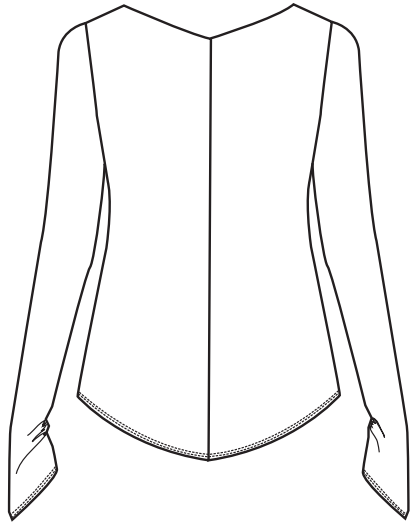
19

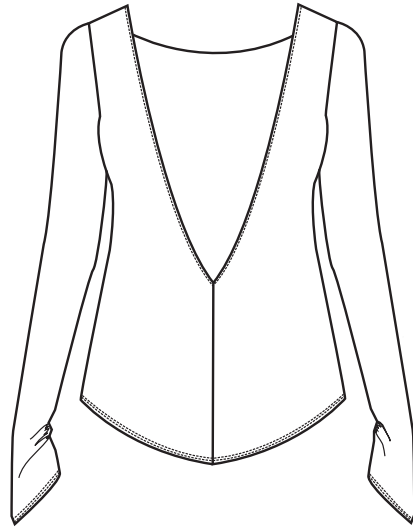
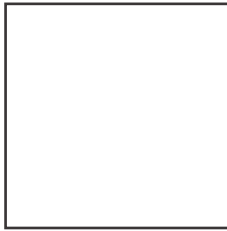
95%VI, 5%EL

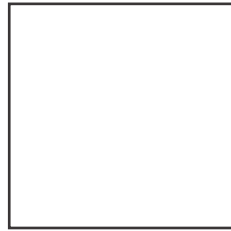
08

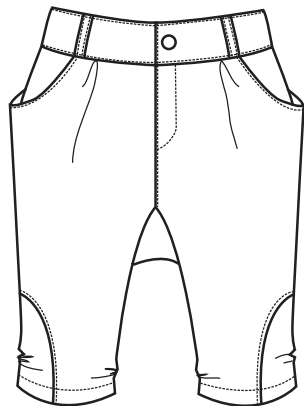
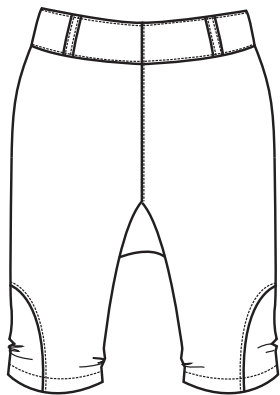
95%VI, 5%EL

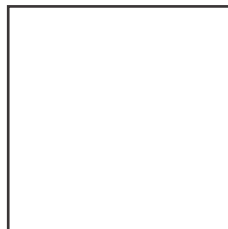
100%CO

15

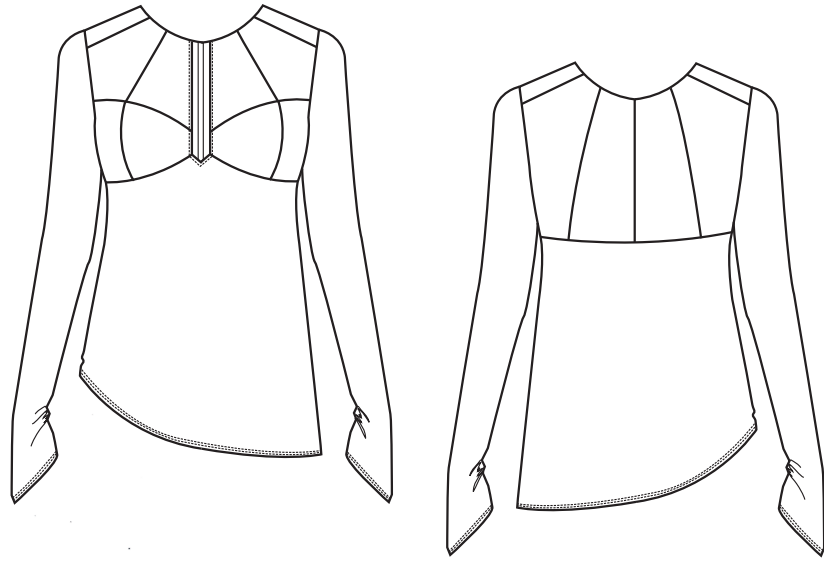

50%W, 50%PES

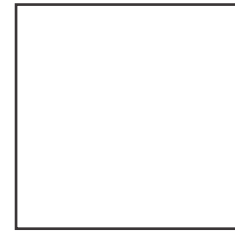

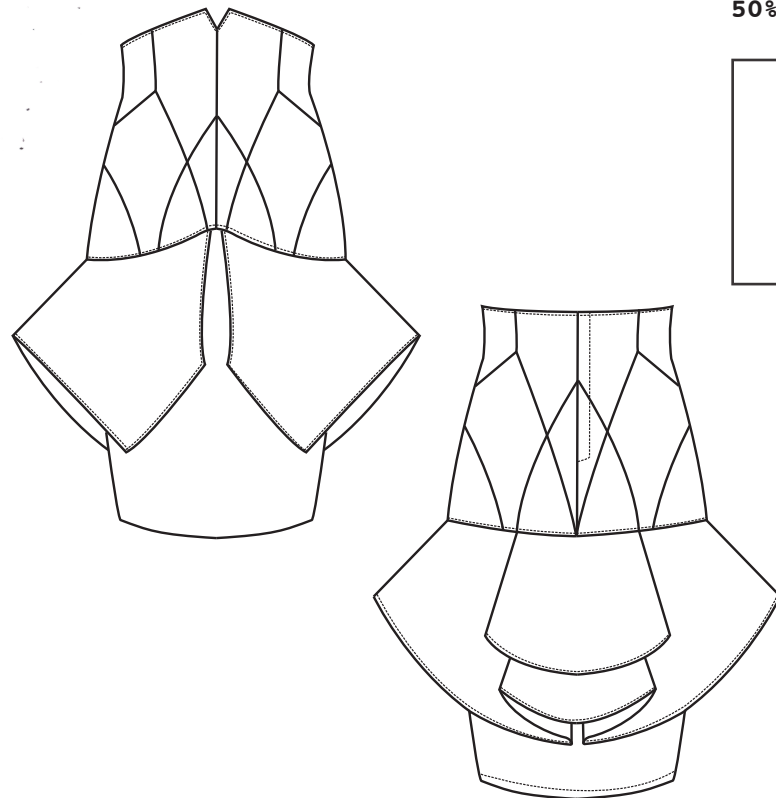
09

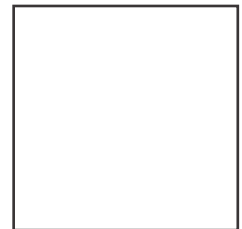
95%VI, 5%EL

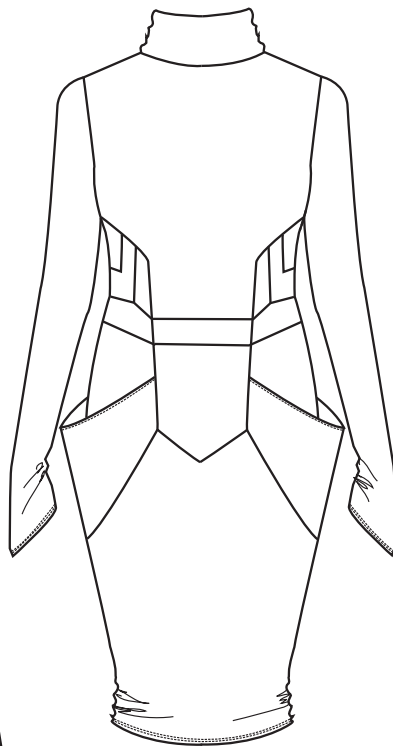
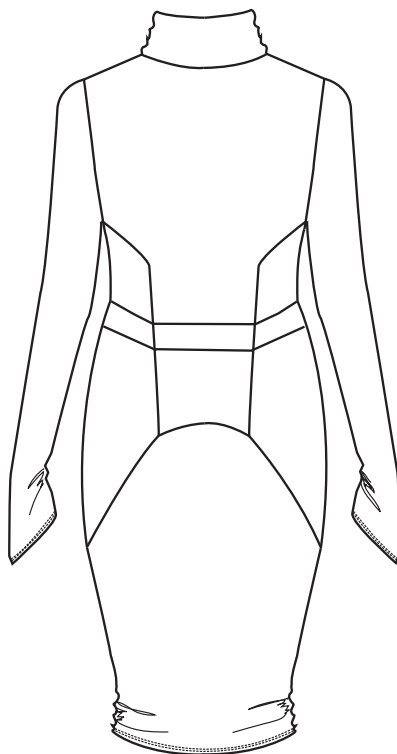
17

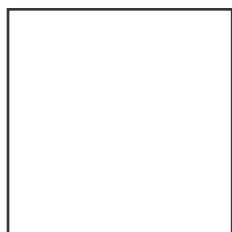
50%W, 50%PES

02

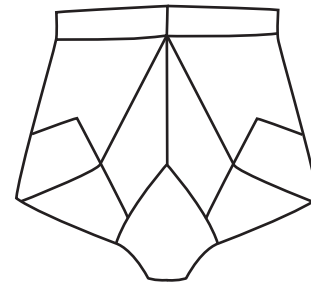
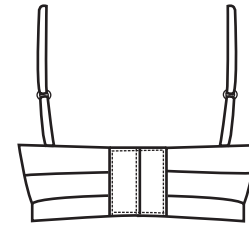
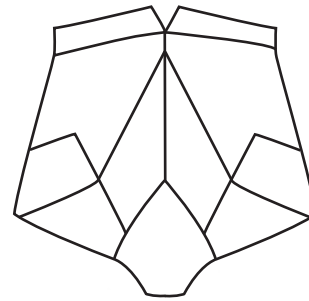
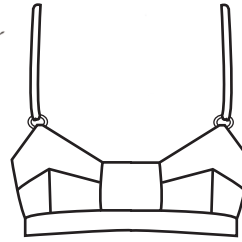

95%VI, 5%EL

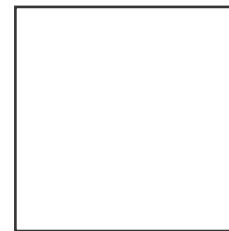

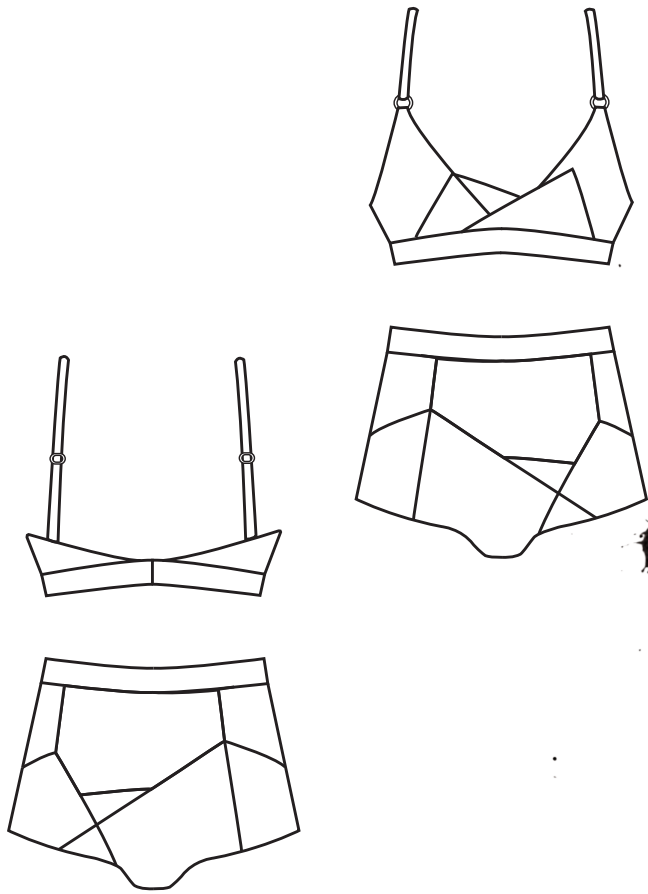
20

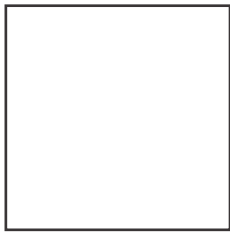
95%VI, 5%EL

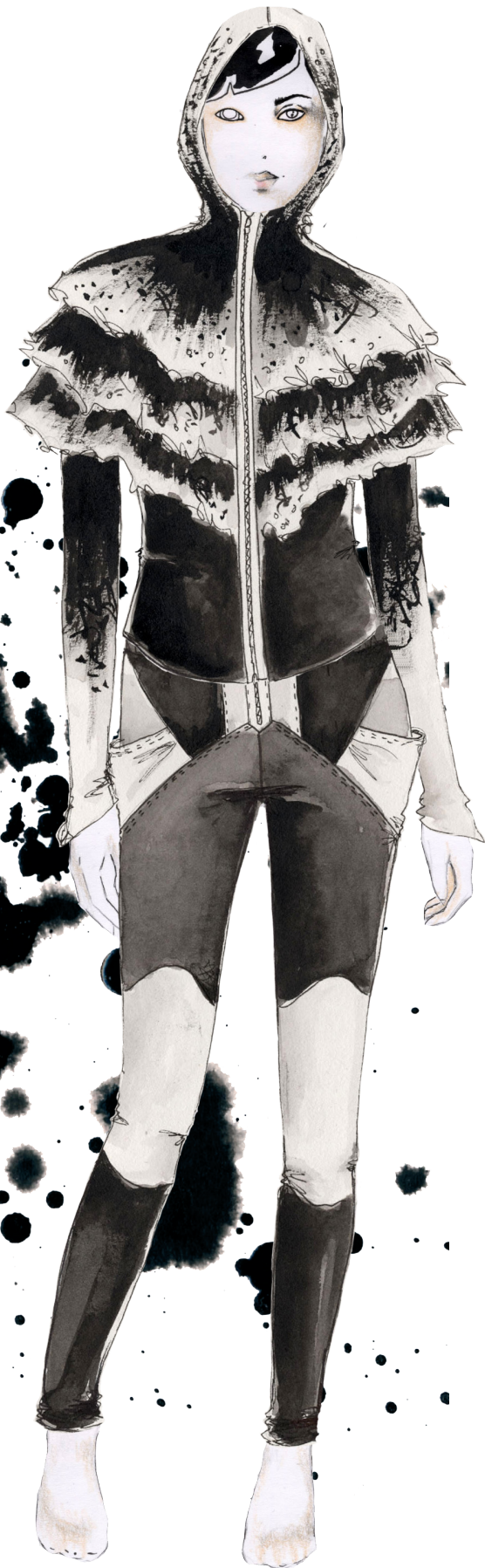

21

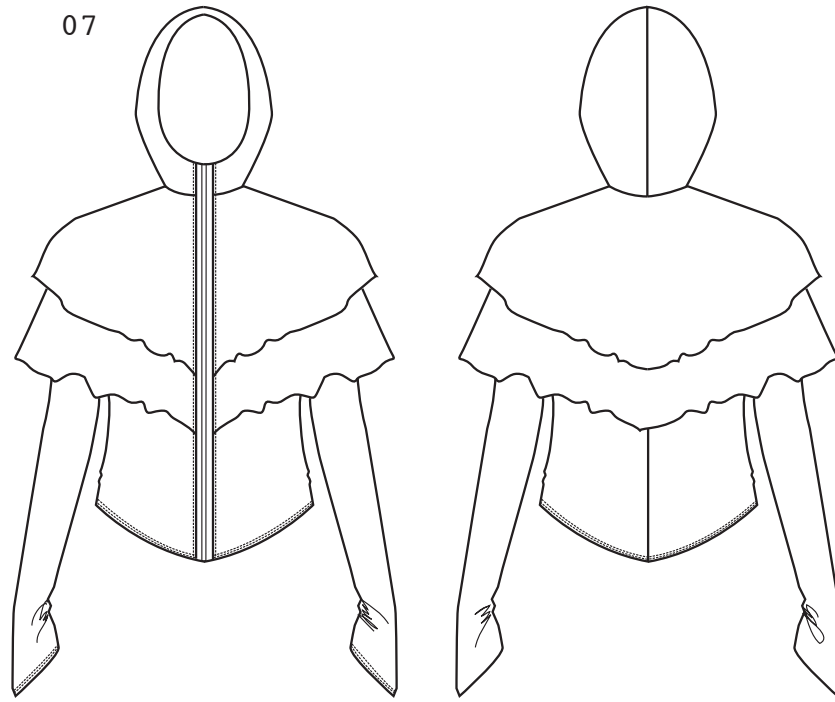

95%VI, 5%EL

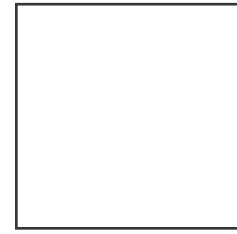
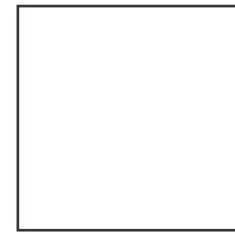

07

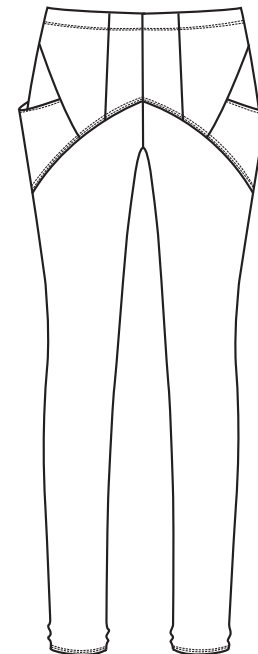
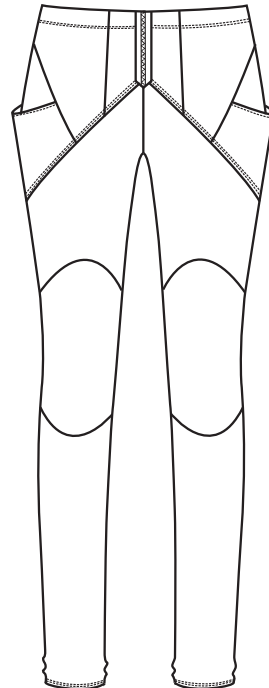

95%VI, 5%EL

85%VI, 15%SE

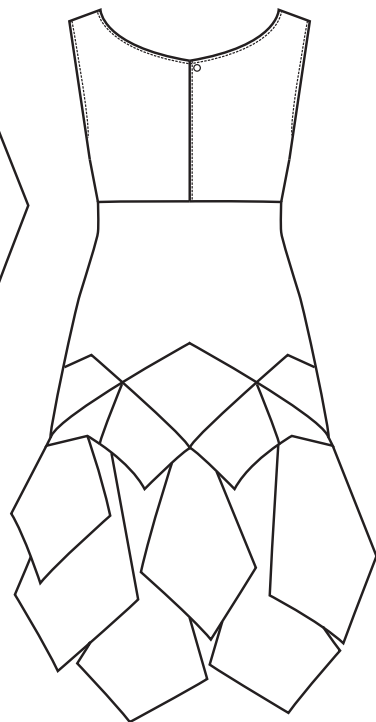
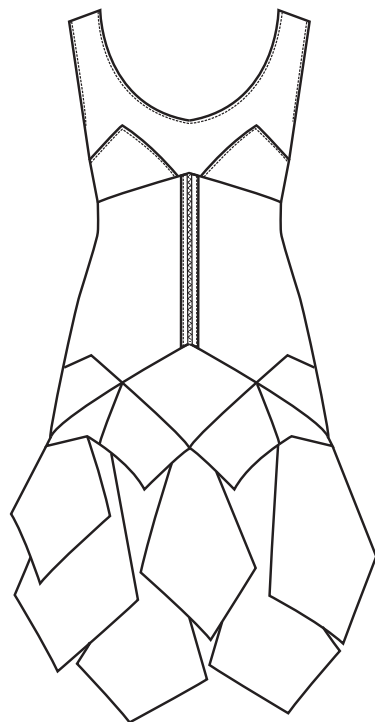
16

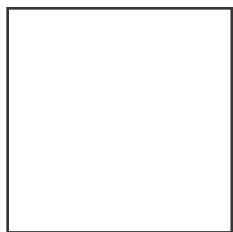
95%VI, 5%EL

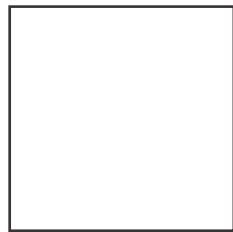
06

95%VI, 5%EL

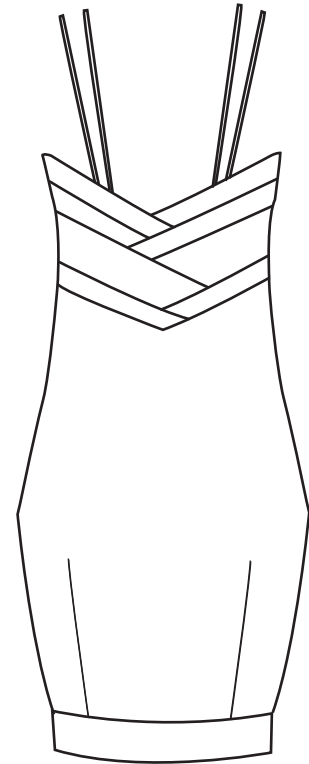
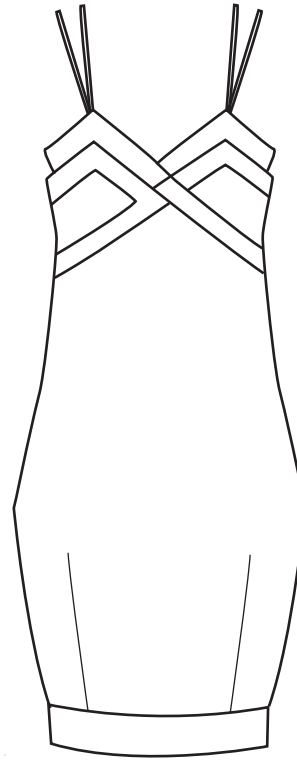

100% CO

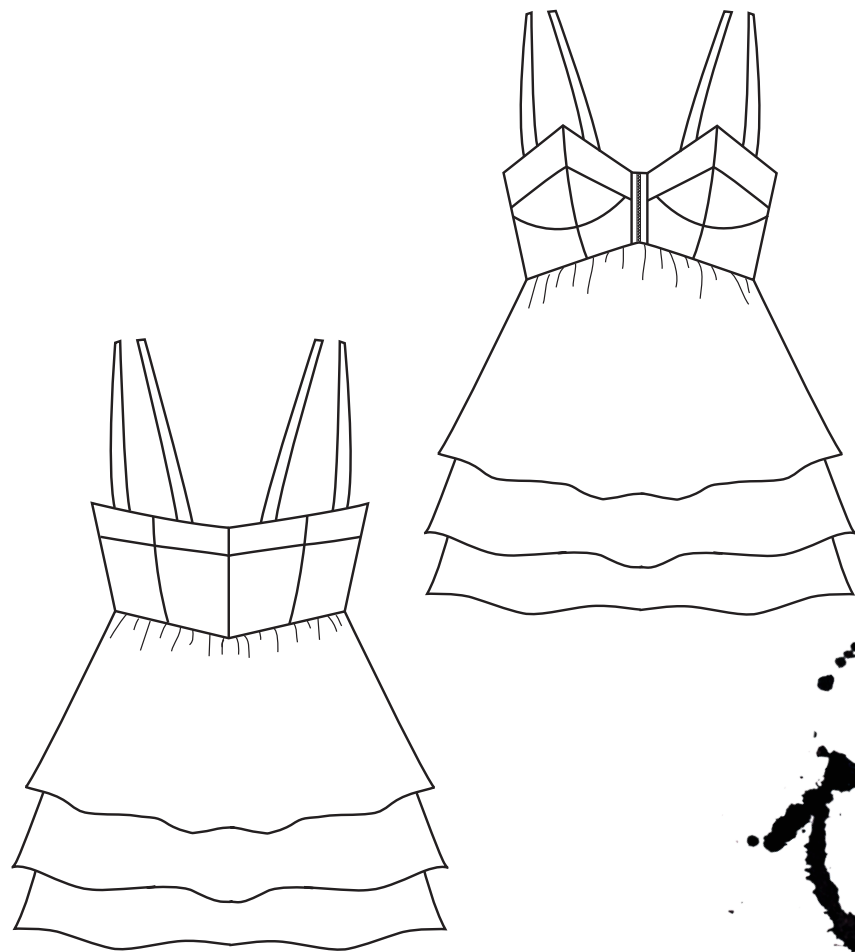
04

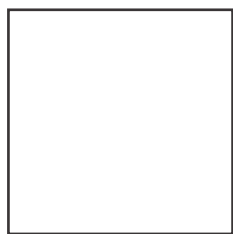
85%VI, 15%SE

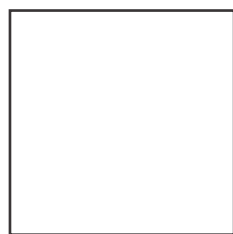
05

85%VI, 15%SE

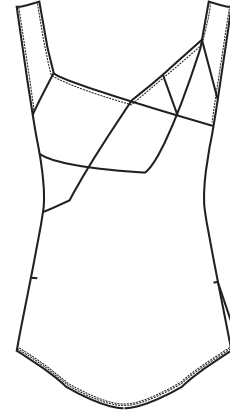
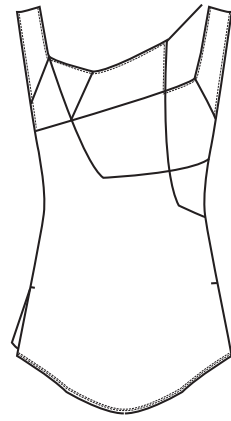

100% CO

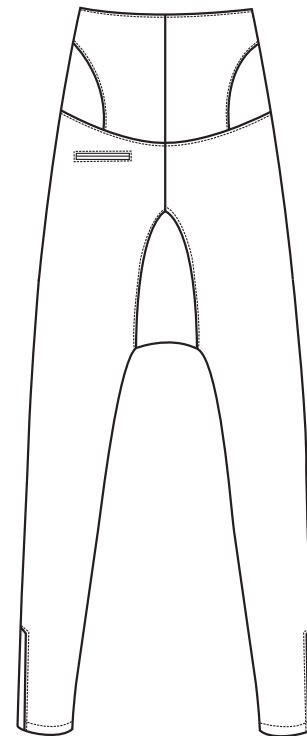
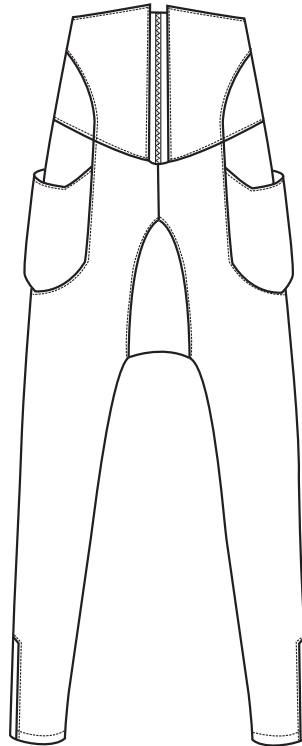
13

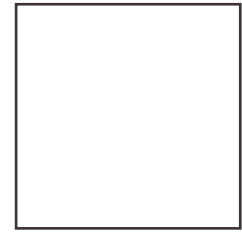
100%CO

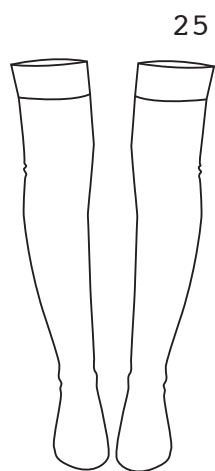
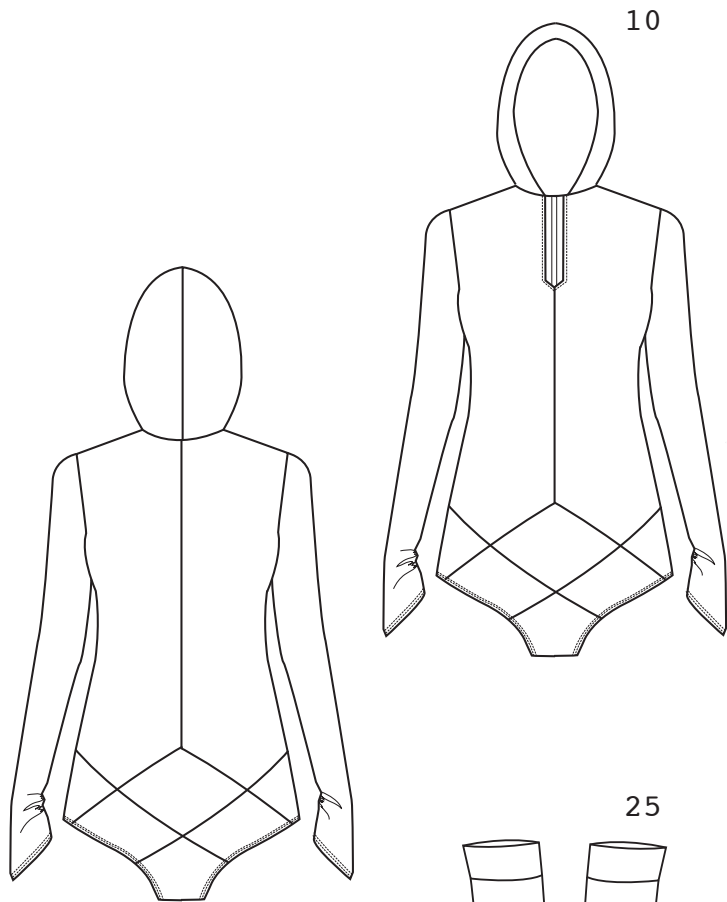

14

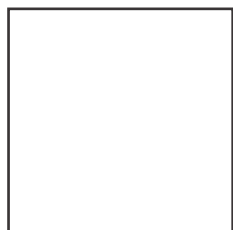

50%W, 50%PES

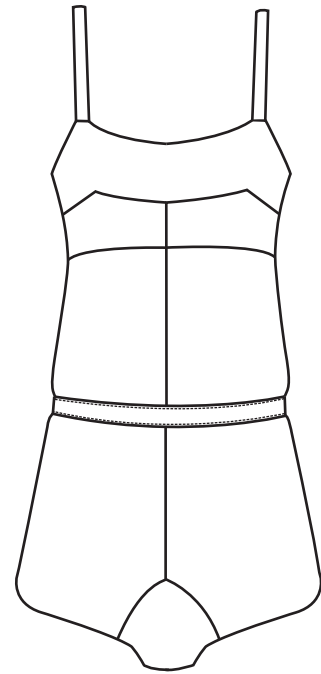
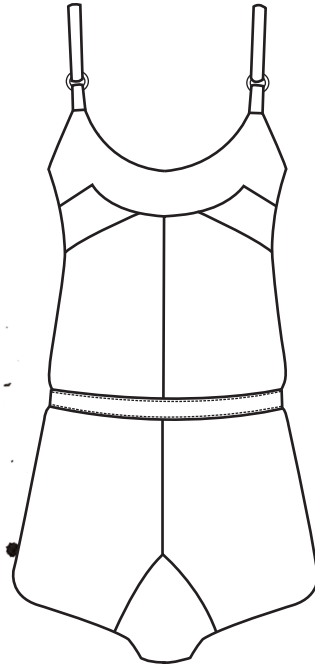

95%VI, 5%EL

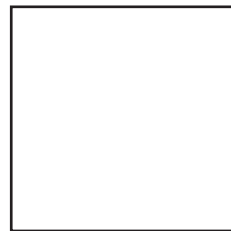

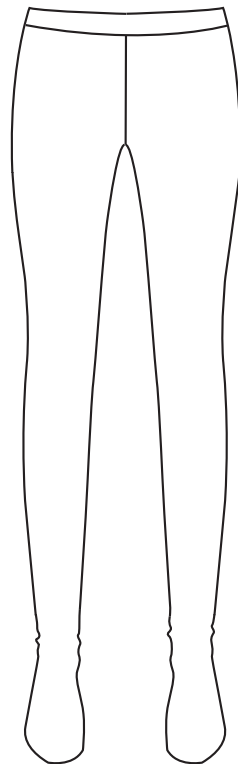
22

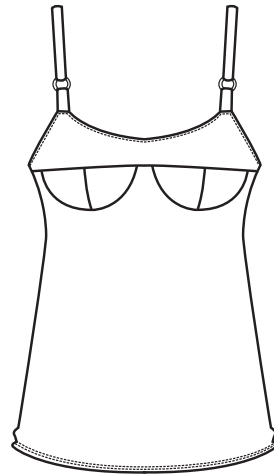
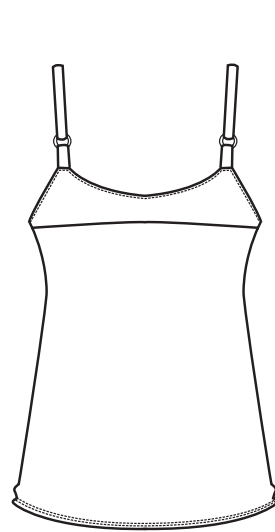
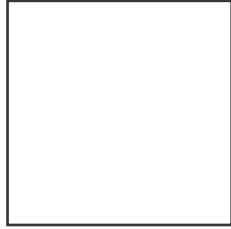
95%VI, 5%EL

24

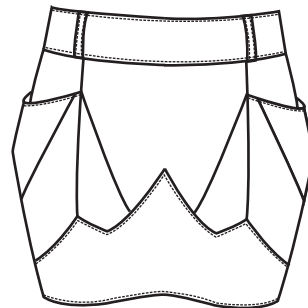
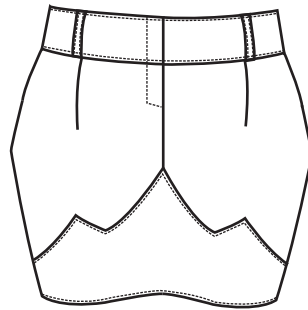
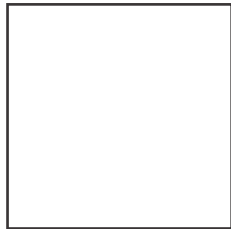

95%VI, 5%EL

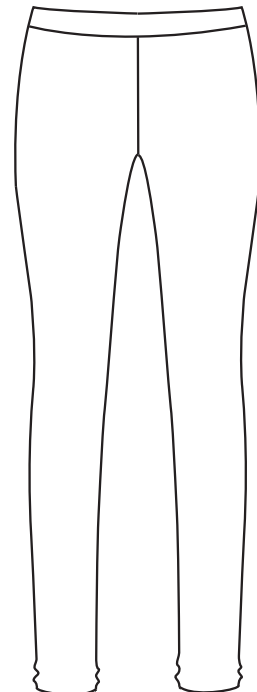
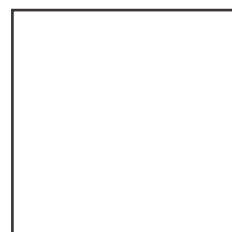
12

50%W, 50%PES

18

95%VI, 5%EL

23

6.arviointi

Opinnäytetyön tekeminen on ollut kiinnostava, innostava, haastava ja pitkä prosessi joka on luonut edetessään varmuutta omaa työskentelyä kohtaan.

Projektin alussa olin epävarma siitä miten saisin kaikki minua inspiroineet asiat nivottua yhteen. Värjäyskokeilujen kautta löysin kuitenkin kanavan jolla tuoda ajatukseni esille.

Vaatteiden värjäys on ollut työlästä ja aikaavievää, mikä on saattanut verottaa

muiden osa-alueiden työstämiseen käytettyä aikaa. Ja jälkepäin tuntuukin, että olisin voinut käyttää enemmän aikaa tuotteiden viimeistelyn hiomiseen sekä kirjalliseen osioon ja siihen perehtymiseen. Toisaalta olisin halunnut käyttää myös värjäämiseen vielä enemmän aikaa, jotta olisin voinut kehitellä kokeilujani entistä pidemmälle.

Olen kuitenkin iloinen että lähdin valitsemalleni tielle ja panostin vaatteiden värjäykseen. Värjäykset ovat onnistuneita ja luovat mallistolle kiinnostavan uudenlaisen ilmeen. Toteutettaviksi tuotteiksi olisin voinut valita vähemmän trikootuotteita, jotta malliston monipuolisuus olisi tullut paremmin esille.

Prosessi on kulkenut koko ajan melko sulavasti ja pysynyt hallinnassa. Vaatteiden värjäyksen ja valmistuksen yhteen sovittaminen on vaatinut välillä tiukkaa aikatauluttamista. Aikataulussa pysyminen ei kuitenkaan tuottanut minulle ongelmia sillä pidän järjestelmällisestä työskentelystä enkä toimi hyvin kiireessä.

Tärkein itselleni asettama tavoite oli oppia hyväksymään omat vahvuuteni suunnittelijana ja hyödyntää niitä. Haluan tehdä käytettäviä vaatteita jotka eivät ole liian monimutkaisia mutta kuitenkin kiinnostavia. Mielestäni olen saavuttanut tämän tavoitteen, enkä ole väkisin yrittänyt tehdä jotain mikä ei synny minulta luonnostaan.

Kiitokset

Matilda Tuure, Anri Mäntyvaara, Cecilia Hammarén,
Jonna Moriya ja Katri Niskanen

Malliompelijat Sirkka-Liisa Hölttä, Terttu Meuronen

sovitusmalli Laura Kunnas

Opettajat Esa Lukala, Kia Koski, Marjut Yli-Mäyry,
Tuija-Maija Piironen, Heikki Saros

E.Laiho OY

7.Lähteet

Kirjalliset lähteet:

Alison Carter. 1992. Underwear: The Fashion History. B. T. Batsford Ltd, London

Germano Celant, Joel-Peter Witkin. 1995. Witkin. Scalo Publishers

Maryanne Dolan.1987. Vintage Clothing 1880-1960: 1880- 1960 : Identification & Value Guide. Books Americana.

Beatrice Fontanel. 1997. Support and Seduction: A History of Corsets and Bras. HNA Books.

Maija Forss.1994. Tekstiilivärjäyksen uusia tuulia. Painatuskeskus, Taideteollinen korkeakoulu. Helsinki.

Sirkka Kopisto. 1997. Moderni Chic nainen. Muodin vuosikymmenet 1920 - 1960.Museovirasto.

Cecil Saint-Laurent. 1986. History of Women's Underwear. Academy editions, London.

Charlotte Seeling. 2001. Muoti: suunnittelijoiden vuosisata : 1900-1999

Elodie Piveteau. Lingerie Yearbook.2004. Objects of Desire. Éditions Airelles 2003.

Zandra Rhodes.2006.Vintage fashion. Muodin vuosikymmenet. Suom. Laura ja Olga Jänisniemi. Otava

C.Willett, Phillis Gunnington. 1992. The history of underclothes. Dover Publications, Inc, New York.

Verkkolähteet

EuroArt Web Magazine. 2007. Dr. Kubilay Akman, The Mortal Photographs at The Divine Altar
Saatavissa: <http://www.euroartmagazine.com/new/?issue=4&page=1&content=112>. Hakupäivä: 15.09.2008

flickr.com
saatavissa: <http://www.flickr.com/photos/jenxx99/2855571932/>.
hakupäivä: 30.4.2009

Photography-Now.2009
saatavissa: http://photography-now.net/listings/index.php?option=com_content&task=view&id=371&Itemid=364.
Hakupäivä: Hakupäivä: 15.09.2008

Stefan Beyst, Joel-Peter Witkin a saint in the morgue
saatavissa: <http://d-sites.net/english/witkin.htm>.
Hakupäivä: 15.09.2008

stylealchemy.com. 2007
saatavissa: <http://stylealchemy.com/ruminations/wp-content/uploads/2008/02/jazzbaby.jpg>. Hakupäivä 30.3.2009

Wikipedia, the free encyclopedia. 2009
saatavissa: http://en.wikipedia.org/wiki/Joel-Peter_Witkin.
Hakupäivä: 15.09.2008

Wikipedia, the free encyclopedia. 2009
saatavissa: <http://en.wikipedia.org/wiki/Flapper>.
Hakupäivä: 10.03.2009

Wikipedia, vapaa tietosanakirja. 2009
saatavissa: <http://fi.wikipedia.org/wiki/1920-luku>.
Hakupäivä: 10.03.2009

Wikipedia, vapaa tietosanakirja. 2009
saatavissa: <http://fi.wikipedia.org/wiki/Flapper>.
Hakupäivä: 10.03.2009

Kurssit

Painokangassuunnittelu 1. Piironen Tuija Maija 2006

Painokangassuunnittelu 2. Piironen Tuija Maija 2007

Painokangassuunnittelu 3. Piironen Tuija Maija 2008